

Rękopisów Redakcyja nie zwraca.
Redaktor przyjmuje od 12—2. Sekretarz od 6—8
Administracya otwarta od 10—4 po poł i od 6—8
wieczorem.
Ogłoszenia przyjmuje się do godziny 6 wieczór.

PISMO POLITYCZNE, SPOŁECZNE I LITERACKIE

	mies.	kwart.	półroc.	roc.
Prenumerata:	W kraju	1.—	3.—	6.—
	Za granicą	1.50	4.50	9.—

Za zmianę adresu 30 kop.

OGŁOSZENIA: Za wiersz pitowity lub jego miejsce przed tekstem 40 kop. pierwszy i 20 kop. każdy następny raz, za tekstem 20 k. pierwszy i 10 kop. następny raz, zawiad. żalobne po 40 k. W rubryce „Nadesłane” wiersz pitowity lub jego miejsce i 1 rb.

Numer pojedynczy 5 kop.

Prenumerata i ogłoszenia przyjmuje Administracja.

EGZAMINY wstępne do klasy wstęp., I, II, III, IV, V, VI od 16-go maja.
W.-Włodzimierska № 47. Telefon 28-16.

Patetony i w lepszym gatunku płyty w największym wyborze po cenach
umiarowanych poleca skład główny instrumentów muzycznych i nut
J. INDRISEK, Kijów, Kreszczatnik № 47. Filia w Baku. 1245

Cena zeszytu kop. 35, z przesyłką kop. 40.
Dla prenumeratorów „Dziennika Kijowskiego“ cena zeszytu kop. 25, z przesyłką kop. 30.
Zamówienia wraz z opłatą na „Dzieje Porozbiorowe Litwy i Rusi“ rocznie 44 zeszyty, półrocznie 12 zeszytów, kwartalnie 6 zeszytów, przyjmują: Administracja „Dziennika Kijowskiego“ w Kijowie Kreszczatyk № 38. Księgarnia Gebethnera i Wolffa w Warszawie, której powierzono skład główny na Królestwo Polskie, Galicyę i Księstwo Poznańskie, oraz wszystkie księgarnie w kraju i zagranicą.

Szczegółowy prospekt na żądanie wysyła się bezpłatnie.

Numery próbne czyli okazowe tygodnika „**Lud Boży**” wysyła się na
zadanie darmo. Należy przysłać pokutkę od kapłana, parafianinów na
chlebodawcy pracodawcy, czy to na gwiazdce, czy w dniu imienin —
jest „**Lud Boży**”. W każdym polskim domu do **Rusi** mamy kogoś
kto z pożytkiem dla siebie i swego otoczenia może i powinien czytać
„**Lud Boży**”.

WARUNKI PRENUMERATY:

Rocznie rb. 3.— **Półrocznie** rb. 1.50

Adres Redakcji i Administracji: Kijów, Kościelna Nr 4

W Krakowie blisko dworca i Rynek gł.
przy ul. **Floryański**.
Nr 44, poleca się WPŁ
przyszedłym

Pensjonat J. Raciborskiej

Eleganckie pokoje od 1 rb. — 5 rb., z całkowitem utrzymaniem od 3 rb.
dziennie; czyste, wzorowa, usługa szybka; na miejscu telefon Nr 444
Można zamawiać z wczasu listownie. 2104

AMBULATORIUM

T-wa Lekarzy Specjalistów

Solijowska 21. Telefon 17-55.

Codziennie przyjęcie chorych psychi-
czących wszystkich specjalności.
Porada 5-6 godz. Consultancye, szcze-
plenie, ospy, badanie uszu i ma-
mek. Analizy. Rozkład godzin przy-
jęć we wszystkich aprekach. 1933

Sanatorium Maryówka.
sezon zaczynać od 1 maja. Zgłosze-
nia do 1 maja — Lwów, M. Reja 9.
Od maja Lwów 14 Maryówka. Dr.
Józef Zakrzewski. 1945

Lecznica chirurgiczna
D-ra Med. J. Makowskiego, M.-Włódz.
33b tel. 26-92. Dr. Makowski przyjm.
9-10 i 4-6. Przyj. stał. chor. o ka-
dej porze. Pl. od 3 rb. na dobę. 586

Dr Czerniak W.-Lytom. 16 9
5-8, kob. 1-3
Syf., wen., moczop. (spec. kur. tr. i c.
nied. p. l.). W. wyszt. spec. spos.
kur. Oddziel. 163ka. 11118

Legitymacye rodów szlacheckich—
prowadzę sprawy, do-
tyczące praw na szlachectwo, tytu-
ły, herby etc. Kijów, Nesterowska
№ 5 m. 1, osob. od 3 — 6 g., list.
Skrzynka poczt. № 148. 1887

W Frzensbadzie. Palace hot-
tel (wejście od Kirchenstrasse) or-
dynuje również w sezonie bieżącym
Dr Stanisław Przybyłek, były asy-
stent klin. chirurg. położn. ginej.
Uniw. Jagiell. w Krakowie. 224

 Fortepiany i pianina
J. Blüthner
w LIPSKU

Wynagrodzone na różnych wszechświatowych wystawach 15-toma **pierwszemi** nagrodami odznaczone zostały w roku bieżącym na wszechświatowej wystawie w Brukseli **pierwszą nagrodą** Grand Prix.
Wylączna **J. Kerntopf i Syn**
reprezentacya **w Kijowie, KRESZCZATYK № 33.**

1905

Karlsbad Blauer Schlümel
Alte Wiese (zu Naszpilnem)
D-r Ksawery Obniński
Specjal. masaży, wibracji, elektry-
zacji etc. 2306

POŁĄGA. Najbliżej morza, pierw-
szorzęd. pensjonat „Swi-
też” znacznie w roku przeszłym
powiększony. Pokoje ładnie urzą-
dzone dziennie i sezonowo. Kuchnia
wykwintna. Informacje: Warszawa
ul. Hortensya 5, Laura Walewska. 2191

Widmo pierwszej Dumy.

Petersburg, 28 kwietnia.

W tych dniach upłynęła szósta rocznica od daty zwołania pierwszego rosyjskiego przedstawicielstwa narodowego. Wczoraj właśnie, sześćdziesiąty przeszło b. posłów do pierwszej Dumy zebrało się w sali jednej z lepszych restauracji tutejszych, by odświeżyć sobie wspomnienia tego dnia pamiętnego.

Los zdarzył, że w dniu tym właśnie odbywało się w pałacu Taurydzkim posiedzenie, które ze swego nastroju, charakteru i wyników przypominało mi żywo pierwszą Izbę.

Chwilami miałem wrażenie, iż ubiegłe sześć lat nie istniały wcale, iż pierwsza Duma trwa dalej i jestem obecny na jednym z jej „zwykłych” posiedzeń.

Oto na trybunie ten sam p. Stolypin, którego tak dobrze pamiętam z pierwszej Dumy. Złudzeniem wzrokiem jest zapewne, iż na przydykającym fotelu siedzi otyły Rodzianko, a nie szcuplej, zawsze występujący Muronczew. Podczas przemówienia Stolypina słyszę ten sam okrzyk: „*otstawa!*”, który tak często rozbrzmiewał w pierwszej Izbie. Mówcy z oburzeniem wskazują, znowu jak i w pierwszej Dumie, iż Rosja nie jest państwem prawnorządnym, że ponad wszystko gorącej tutaj nie prawo, lecz wszechwładza biurokracji, że nawet prawa zasadnicze deptane są i gwałcone dla osobistego widzimisię tych, którzy posiadają władzę.

Znane to wszystko, po tylekroć powtarzane motywy z I sesji Dumy.

Nawet i teraz, jak dawniej, socjalista wysuwa pogroźkę terroru społecznego, jako ostateczne środki w walce o prawa ludu (Czechowie nazwali to obecnie eufonicznie „*trapanacją i tracheotomią*”, której lud ma dokonać na przedstawicieli prawicy), i teraz, jak przed laty sześciu, „*trudownik*” mówi o „*władztwie ludu*” jako o jedynej formie rządów, którą mogą zapewnić pomyślnie różnym warstwom społecznym i rozmaitym narodowościom, w skład państwa wchodzącym.

Taki sam tłok na galeriach dla publiczności, jaki panował zwykle na posiedzeniach pierwszej Dumy, takie same gorące i zaduch w sali, pomimo wentylacji, tak samo, jak to się nieraz zdarzało w pierwszej Dumie, posiedzenie trwa do białego rana.

A jednak — nie jest to pierwsza Duma, jest to zaledwie blade jej widmo, które ukazało się pod saklaną kopułą pałacu Taurydzkiego w rocznicę narodzin pierwszego rosyjskiego przedstawicielstwa narodowego. Wszystko jest tu bladym tylko cieniem przeszłości z przed lat sześciu.

Cieniem samego siebie wydaje się p. Stolypin. Młodzieniec niemal o rumianych policzkach, bez srebrnej nitki we włosach, o układnym tonie człowieka, który czuje wielką przyszłość przed sobą i pewny jest swego wielkiego posłannictwa, dziś osiwiał, twarz jego jest bladą zaledwie odbiciem dawniej, mówi głosem matowym i zmęczonym. P. Stolypin, który umiał zapanować, gdy przemawiał, nawet nad rozróżnioną „*Dumą gniewu narodowego*”, dziś nie panuje nawet nad Dumą pokory i podania się, stworzoną na skutek jego własnej woli. Nie jest on już dzisiaj człowiekiem, śmiało kroczącym w przyszłość, lecz zmęczonym człowiekiem, który myśli o tem tylko, by taczkie przeznaczenia własnego i własnej kariery dopchać do kresu.

Ala i Duma dzisiejsza, nawet w dniu, który miał być dniem sądu i gniewu, jest zaledwie bladym cieniem tej dawniej, z przed sześciu laty Dumy.

W mowach powtarzają się te same, co i wtedy motywy. Ale jakże inaczej brzmią one teraz i o ileż z mniejszą pewnością i ogniem są wypowiedziane. Na dnie najgorętszych nawet przemówień wczorajszych brzmiał jasno, beznadziejny refren: „*Wiemy, że się to wszystko na nie nie zdało*”.

Jakże nieśmiało zabrzmiał wczoraj na ławach lewicy ten okrzyk „*dymisja!*” w porównaniu z natarczywym i groźnym wołaniem,

którem wypędzano poprostu ministrów z sali posiedzeń pierwszej Dumy.

Tęta Duma wierzyła, że, gdy zawoła na ministrów „*precz!*”, wstana ona pokornie ze swej ławy i złoży portfele w jedynie powołane ręce przedstawicieli narodowych.

Obecna wie aż nadto dobrze, iż ani żaden z ministrów „*zwykłych*”, ani tembardziej prezes ministrów, nie tylko nie sobie robić nie będzie z okrzyków, ale nawet z tego, iż trzy czwarte blisko Dumy uznaje postępowanie jego za niezgodne z prawem.

Gadajcie i głosujcie sobie zdrowi — poprawia się premier w swym fotelu — ja będę robił swoje, dopóki czuję ponad sobą słońce łaski.

Gdy w błękitnych świtach poranku wracaliśmy dzisiaj po długotrwałym posiedzeniu, posłuchaniem interpelacji Dumy do premiera, z powodu zastosowania art. 87 praw zasadniczych, melancholia wspomnień ogarnęła tych z nas, co pamiętają pierwszą Dumę. Wspomnienia były tem żywsze, iż posiedzenie tej trzeciej Dumy istotnie nastrojem i przebiegiem przypominało pierwszą Dumę.

— Zdawałoby się, że to było wczoraj, a wszak postarzelismy przez ten czas o całych lat sześć — skonstatował ktoś ze smutkiem.

— A młody rosyjski parlament — dodał ktoś inny — postarzał przez ten czas o lat co najmniej sześćdziesiąt.

A. S.

U metropolity Szeptyckiego.

Współpracownik „*Utro Rossii*”, p. Aleksandrów, odwieził przed paru dniami we Lwowie ks. metropolitę Szeptyckiego, w celu zainterpelowania wysokiego dostojnika kościoła o propagandę katolicką w Rosji.

Metropolita przyjął Aleksandra uprzejmie i zaznaczył mu, że w żadnych stosunkach z ks. Wiercińskim nie pozostawał i nie pozostaje, i że wogóle wątpi, ażeby w Rosji prowadzona była jakaś konspiracyjna robota katolicka.

Na to p. Aleksandrów powołał się na rewelacje pism, śledztwo urzędowe i wydalenie ks. Wiercińskiego.

„*Rząd rosyjski wogóle nie zupełnie dobrze widzi* — odpowiedział metropolita z uśmiechem, lub też widzi to, co nie istniało... Co prawda, ks. Storożew przyjechał do mnie, do Lwowa. Lecz bawił tu zaledwie parę dni. Wpłynął na zmianę przekonania w ciągu tak krótkiego czasu — niepodobna. Nie jestem przecież wszechmogący. Wpływu mego nie było tu wcale...”

— Czy znana jest ks. metropolicie dokładnie działalność ks. Wiercińskiego w Moskwie? — zapytał.

— Bynajmniej. Pism rosyjskich pilnie nie czytuje. Tylko z cytaty z gazety „*Utro Rossii*” zdążyłem dowiedzieć się o przygotowywanej, jakoby, przez Wiercińskiego unii starobrzędowców z Rzymem. Przypuszczam, że to nieprawda. Kościół starobrzędowy uznajemy za samodzielną i równą wszelkim innym. Kościelne życie starobrzędowców jest dla nas równie święte jak życie innych kościołów. Przeto żadnego zamachu na niego nie czynimy, żadnego „*łowienia sere*” nie uznajemy. Urzędowo żadnych stosunków ze starobrzędowcami niema. Są tylko prywatne, sąsiadzkie. Ponieważ w Austrii mieszka wielu starobrzędowców, spotykamy się z nimi na gruncie stosunków codziennych. Możliwe, że odbywały się dyskusje, spory, — lecz nie poza tem.

— W prasie rosyjskiej — przerwał — twierdzą, że agenci ks. metropolity niejednokrotnie zjawiali się w Moskwie w celu rokowań ze starobrzędowcami...

— Przecież to wymysł czyjejś bujnej fantazji. Nigdy nikogo do Moskwy nie posyłał.

— O ile jest to wiarogodne, że pomiędzy Kościołem rzymsko-katolickim a starobrzędowcami odbywają się obecnie narady poufne?

— Nie odbywają się, nie odbywały i nie mogą się odbywać. Ponieważ, powtarzam, Kościół katolicki wcale nie dąży do unii ze starobrzędowcami.

— „*Prawdziwym* też wyzwoleniem dla Wojtkiewicza był wyjazd do Krakowa. I odtąd twórczość jego nabiera zdecydowanego wyrazu.”

— „*Po bardzo krótkim postoju w akademii krakowskiej, gdzie dominowała szkoła profesora Stanisławskiego, zabrał się do samodzielnej pracy i przedko dał się poznać jako niezwykle w swym otoczeniu indywidualność.*”

— „*Zastanawiając się, dlaczego tak wielki talent i wyjątkowa inteligencja nie zaprowadziły go dalej a raczej na inną drogę, trzeba dojść do wniosku, że i w tych polskich Atenach mało myśli i rozumnej woli ofiarowywano malarstwu.*”

— „*Odmienne pojęcie sztuki malarskiej u Wypianowskiego przypisywano li tylko geniuszowi, nie zastanawiając się zupełnie nad wynikami konsekwentnego wykształcenia, osiągniętego przez genialnego artystę w wędrownym po świecie.*”

— „*Lecz o tych wzorach, na których się opierał mistrz, pewny ich sily, nawet uczniowie jego niedowiedzieli się, a w spuściznie swej niestety nieostawił szkoły, mogącej mieć największe znaczenie w malarstwie polskim — ale zato licznych epigonów.*”

— „*Odosobniony duch Wojtkiewicza dojrzał w sztuki. W zdecydowanym kierunku „*Sztuki dla Sztuki*”. Niechcąc zupełnie uznawać malarstwa rzeźbiarstwa, ani też żadnego autorytetu, znalazł swój indywidualny, osobisty punkt wyjścia — odzwierciedlenie w jakiejśkolwiek formie wizji duszy, szukającej ulgi w wypowiedzeniu.*”

— „*Obrazy jego były zawsze odbiciem dawnych wspomnień, lub odziedziczonych właściwości, przejętych swoich i nie swoich — słowem treścią życia duchowego porty zawsze na tle szczytowego romantyzmu.*”

Ruch przedwyborczy w Galicyi.

Lwów, d. 10 maja
Ordynacja wyborcza.

Ustawa z dnia 26 stycznia 1907 r. zmieniła prawo zasadnicze o reprezentacji państwa. Zamiast obowiązującego dotąd ustroju pieciorakiej kurii, wprowadzono powszechne, równe, bezpośrednie, tajne prawo głosowania, na mocy którego ma prawo głosować każdy, kto ukończył 24 rok życia, a nie podlega kurateli i nie popełnił żadnej zbrodni.

Na 516 członków wiedeńskiej Izby posłów Galicya wybiera 106 delegatów w 70 okręgach wyborczych. W 34 okręgach wyborczych ludność wybiera po jednym posle, a w 36 okręgach wiejskich wybiera po dwu posłów i dwu zastępców — tak, że każdemu wyborcy wolno głosować tylko na jednego posła i jednego zastępcę. Razem tedy z Galicyi wychodzi 72 posłów wiejskich i 34 miejskich. W okręgach wiejskich rusini mają w tyłu okręgów większość, że wybrać mogą 28 posłów. Na Śląsku mamy cztery okręgi wiejskie jednomandatowe, mające ludność w większości polską; wszelako podczas wyborów w 1907 r. polacy zdobyli tylko jeden mandat (ks. Lonczin), dwa przypadły socjalistom polskim, jeden czeskiemu.

Z 78 mandatów przypadających na polaków cztery zdobyli socjaliści, trzy syonisci; jeden znow mandat polacy zdobyli na rusinach.

Sposób głosowania dla Galicyi jest bardzo skomplikowany. Okręgi miejskie są okręgami jednomandatowymi, zaś wiejskie — dwumandatowymi. System ten wprowadzono dla ochrony mniejszości narodowych. Wybiera się w każdym okręgu dwu posłów, a zarazem dwu ich zastępców, którzy wejdą w miejsce posłów na wypadek gdyby mandat posła wygasł przez śmierć lub zrzeczenie się. O ileby jednak w danym okręgu opróżniły się równocześnie oba mandaty, wówczas nie powołuje się zastępców posłów, lecz rozpisuje nowe wybory. Gdyby i posel i zastępca zmarli, a drugi posel okręgu pozostał, nateńczas jeden mandat wakuje.

Przy wyborze dwu posłów przy *pierwszym* wyborze są wybrani dwaj posłowie tylko wtedy, jeżeli jeden z nich otrzyma absolutną większość, a drugi *równocześnie* więcej niż czwartą część oddanych głosów. Np. oddano głosów ważnych 10,000. Kandydat X. otrzymał głosów 5,001, kandydat Y. 2,501, kandydat Z. 2,488, to zostają posłami X. i Y.

Jeżeli ani jeden kandydat nie otrzymał absolutnej większości głosów, wówczas żaden nie jest wybrany i przystępuje się do *ponownego* wyboru, chociażby ten lub ów kandydat miał więcej aniżeli czwartą część głosów.

Jeżeli zaś jeden kandydat otrzymał przy pierwszym lub ponownym wyborze absolutną większość głosów, a żaden z innych kandydatów nie dostał równocześnie więcej, niż czwartą część głosów, wówczas *tylko pierwszy* kandydat jest wybrany, a dla wyboru drugiego posła zarządza się wybór *ściślejszy* pomiędzy dwoma kandydatami, którzy po pierwszym otrzymali najwięcej głosów. Np. głosowało 10,000 wyborców. Kandydat A. otrzymał głosów 5,015, B. 2,000, C. 1,999, C. 800 głosów, wówczas wybrany jest A., a B. i C. przechodzą do wyborów ściślejszych, w których biorą udział wszyscy uprawnieni do głosowania wyborcy. Precedens ten jest dla nas ogromnie niebezpieczny; w ten sposób jako reprezentanci mniejszości polskiej w r. 1907 zostali wybrani syonisci w Trembowli Mahler, w Buczaczu Gabel. W Trembowli np. na trzydziście dwa tysiące wyborców ukraińskie Kolessa otrzymał 18,000 głosów, kandydat rady narodowej, demokraty narodowy, Jan Socha 7,000 głosów, syonista Mahler 1,800 głosów, a polski ludowiec Wojewoda 1,300 głosów. Kolessa został wybrany posłem; Sosze zaś do wyborów, t. j. do jednej czwartej, brakowało tego tysiąca głosów, które zyskał Wojewoda. Nastąpiły wybory ściślejsze między kandydatami, mającymi po wybranym największą liczbę głosów, t. j. między Sochą a Mahlerem. Przy wyborach ściślejszych rusini, którzy szli podczas

pierwszego głosowania za Kolessą, oddali głosy ze żydem Mahlerem: Mahler dostał 13,000 głosów, Socha 9,000 i reprezentantem mniejszości polskiej został wybrany *ruskim* głosami *żyd-syonista* Mahler z Pragi, nie umiejący ani słowa ani po polsku, ani po rusku! Tak się pomściło warcholstwo Wojewody w Trembowelskiem, tak samo przez warcholstwo stracił mandat z mniejszości polskiej w Buczaczu.

Wróćmy do form głosowania. Trzecia ewentualność: Jeżeliby ani przy pierwszym, ani ponownym wyborze żaden kandydat nie otrzymał absolutnej większości głosów, wtedy zarządza się *wybor ściślejszy obu kandydatów*. Przy takim wyborze ściślejszym wybiera się dwu posłów z pośród trzech kandydatów, którzy przy wyborze ponownym otrzymali stosunkowo najwięcej głosów. Wybrani będą w tym wypadku ci dwaj kandydaci, którzy otrzymali stosunkowo najwięcej głosów, głosy zaś oddane na kandydatów, nie wchodzących do wyborów ściślejszych, są nieważne. W razie równości głosów rozstrzyga los wycofany przez przewodniczącą komisję. Przykładowo rzecz ma się w ten sposób: Głosowało w pierwszym wyborze 10,000 wyborców. Kandydat A. skupił głosów 3,500, B. 3,000, C. 1,500, D. 1,200, E. 800. Przy ponownym wyborze stosunek głosów się nie zmienił. Zarządzone wybór trzeci ściślejszy między A., B., C. przy ściślejszym A. dostał 3,500, B. 3,000 głosów, a C. otrzymał głosy innych kandydatów 3,400; zostali więc wybrani posłami A. i C. Tak było w roku 1907 w okręgu tarnopolskim; do walki stanęli: polak Zamorski, ukraiński socjalista Ostapczuk, ukraiński Holubowicz i moskalofil; do trzeciego głosowania przyszedł Ostapczuk, Zamorski i Holubowicz, który padł, otrzymawszy z pomiędzy nich trzech najmniej głosów.

I to głosowanie może się nieraz skończyć utratą mandatu polskiego, jeżeliby rusini, przeprowadzwszy sprężystą organizację, podzielili swe głosy, ażeby polaka pozbawić w mniejszości. Najkorzystniej jest dla nas wtedy, kiedy odrazu w głosowaniu pierwszym kandydat ruski skupia połowę głosów, a polacy, idąc karnie, zyskują więcej, niż jedną czwartą ogółu ważnych głosów.

Wreszcie zastępców posłów wybiera się w ten sposób, że każdy wyborca na tej karcie wyborczej, na której odda głos na posła, wpisuje imię kandydata na zastępcę tegoż posła. Wolno głosować tylko na jednego posła i jednego zastępcę. Zastępców wybiera się równocześnie z posłami. Zostaje zastępcą wybrany ten, kto stosunkowo otrzymał najwięcej głosów, choćby nie otrzymał ani absolutnej większości, ani czwartej części głosów.

Takie są komplikacje ustawy wyborczej do parlamentu w zastosowaniu jedynie do Galicyi. Uwzględniamy za wskazane je przypomnieć i omówić szczegółowiej, znając bowiem ustawę, łatwiej jest zrozumieć sytuację wyborczą w Galicyi, która obecnie jest nie mniej skomplikowana, jak ustawa sama.

J. R.

Rosja i konflikt japońsko-chiński.

W petersburskich sferach dyplomatycznych — jak pisze „*Utro Rossii*” — oczekiwane jest z dnia na dzień poważne zastrzeżenie stosunków japońsko-chińskich. Dyplomaci petersburscy potwierdzają pogłoskę o przygotowywaniu przez rząd japoński ultimatum, które ma być doręczone Chinom. W chwili obecnej odbywa się ożywiona wymiana zdań pomiędzy Japonią a Chinami z jednej strony i Chinami a Stanami Zjedn. i Anglią z drugiej. Celem tej wymiany zdań jest wyjaśnienie, jak zapatrywać się będą wielkie mocarstwa na żądania japońskie, skierowane do rządu chińskiego. Przypuszczają, że jeżeli Japonia przedłoży swoje ultimatum, grożąc zajęciem części Mandzuryi, to sprzeciwi się temu rząd angielski, dążący o to, aby traktat anglo-japoński o nietykalności terytorium chińskiego był stosowany w całości. Jednocześnie dyplomaci wskazują, że w ostatnich czasach rząd Stanów Zjednoczonych poczynił kroki, świadczące jawnie o przyjaźielskim stosunku do Chin. Wobec tego w kołach petersburskich przypuszczają, że ultimatum Japonii nie będzie posiadało zbyt ostrego charakteru. Stosunek Rosji do całej tej sprawy zależeć będzie od biegu wypadków. Rosyjskie ministerstwo spraw zagra-

nicznych — twierdzi „*Utro Rossii*” — podziela całkowicie pogląd innych mocarstw na nietykalność i niepodzielność Chin, ale gdyby doszło do urzeczywistnienia japońskich żądań o podział Mandzuryi, to Rosja stanęłaby w obronie swych praw i interesów.

Dillon o Stolypinie.

Znany dziennikarz angielski Dillon nie należy do liczby wrogów prezesa rady ministrów, owszem zalicza się do jego przyjaciół.

Atoli ocena działalności Stolypina, skreślona piórem Dillona w ostatniej książce „*Contemporary Review*”, nie wypadła zbyt pomyślnie dla premiera gabinetu rosyjskiego.

„*Wielu współziomków Stolypina — pisze Dillon — mówi o nim, że jest to człowiek fatalny dla monarchii rosyjskiej. Pomimo swej woli, szkodzi on sprawie, której chciałby służyć. Czy to — gdy skłania się w stronę liberalizmu, jak to było przed r. 1909, czy to — do „uspokojenia”, jak czyni od tego czasu — wpływ jego na system monarchiczny Rosji ma charakter szkodliwy.*”

Opisawszy historię kryzysu rosyjskiego, mówi Dillon w dalszym ciągu:

„*Ze Stolypina wszyscy są niezadowoleni. Liberali oskarżają go o podkopanie podstaw prawa w państwie, konserwatyści ze swej strony zarzucają mu, że osłabił wśród ludności wierność dla zasad monarchicznych. Partya dworska oburza się na niego za obrzucenie tradycyjnych tej głęboko zakorzenionej wiary i nadziei, które skupiały się dookoła osoby Monarchy. Duma oskarża go o ciężki grzech przeciwko wybrańcom narodu. Iżba wyższa oskarża go o osłabienie łączności pomiędzy Monarchią a krajem, o pogwałcenie wolności słowa i przywłaszczenie sobie niezwykłych prerogatyw. Nacyonalisci (ci z pomiędzy nich, których szerokość poglądów wyróżnia ze środowiska głoszących podług rozkazu) smutną się z powodu wprowadzenia nieczem nie uzasadnionej zasady separatyzmu do polityki rosyjskiej. Wszyscy są inni trzeźwi ludzie, którzy pragnęliby, aby Stolypin pozostał na swem stanowisku i żęby w ciągu kilku lat panował spokoj, z goryczą myślą, że Stolypin sam niszczy swoją reputację człowieka, szanującego prawo — reputację, na której opierały się trwałość jego stanowiska i powodzenie jego gabinetu, i w ten sposób Stolypin sam położył kres swojej pozytywnej działalności.*”

„*Zerwał z prawem. Dla rozgrzania sobie rąk poróżnzał iskrę w domu swego narodu. I nie można tu, składać części winy na jego kolegów z gabinetu, bo szukając swój *coup d'état*, za który wszyscy są odpowiedzialni, Stolypin nie zapytał ich o radę. Szkoda wielka, o ile chodzi o dobro kraju i stosunek Rosji do innych państw, że dymisja Stolypina nie była przyjęta wtedy, kiedy o nią prosił.*”

Z prasy rosyjskiej.

Pisma rosyjskie są przepelnione artykułami, poświęconymi wystąpieniu Stolypina w Dumie.

„*Cóż dalej?* — zapytuje „*Riecz*”. — Dość przeczytać mowę Stolypina, ażeby zrozumieć, że dalej — nic nie będzie. Prezes rady ministrów, wygłaszając mowę, już był przygotowany do tego, że go będą „*stronnie sadzi*!” i że go potępia. Przyznał on z wyzywającą otwartością, że za wybór środka „*odpowiedzialność ponosimy my*”. I tuż zaraz dodał premier: „*ta odpowiedzialność to największe szczęście mego życia*”.

„*Czyż to nie charakterystyczny zwrot. Obie izby prawodawcze powołały do reprezentowania zorganizowanej opinii i woli kraju ferowały wyrok potępiający. A oskarżony z dumnie podniesionem czołem, widzi w tym wyroku — „*największe szczęście swojego życia*”.*”

„*P. Stolypin — pisze w końcu „*Riecz*” — przedstawił sobie narodowe mowa najwłaściwiej w dwóch odmiennych językach i nie mogą się wzajemnie zrozumieć...*”

A w Dumie dała się zauważyć dawno niewidziana jednomyślność. Mowa Stolypina nie przekonała nikogo.

„*Zresztą — pisza „*Ruskija Wiedomosti*” — jakież inne mogły być wyniki mowy, w której pycha*”

Z pism polskich i obcych.

Nauka. Literatura. Sztuka.

„*Witold Wojtkiewicz*”. — *Zarys twórczości. p. Antoniego Potockiego. — Muzeion № IV 1911 r.* — „*O życiu i sztuce Wojtkiewicza*”. — p. Stanisława Szeniawie-Brzeckiego. *Muzeion № IV 1911 r.*

„*Bezduśne milczenie ciężej, niż kamień mogiły toczy wśród nas najlepszych — pisze w kwietniowym zeszycie krakowskiego „*Muzeionu*” Antoni Potocki. Czyżbyśmy my, owi podobno tak „*serdeczni*” wśród narodów, byli naprawdę jakimś kłamstwem żyjącym?*”

„*Gdy się porówna wrzawę czyniącą się na skinięciu, jakiejś przemijającej mody z martwą ciszą, która zalega u nas natychmiast po śmierci czyjś, bodaj najświetniejszego u-miłowanego — robi się poprostu strasznie na duszy... U nas zgon jest jakby drugim etapem śmierci, bo pierwszym jest zdumiewająca obojętność ogółu na wszystko, co mu się samo przemocą mody i reklamy nie zarzuci.*”

„*Jaka naprzykład zalega cisza od śmierci Wypianowskiego? Choć w Krakowie krąży o nim tysiąc wspomnień, mnóstwo jego własnych zapamiętanych ałów, cała ta jeszcze atmosfera, której on sam był twórcą, po części jeszcze się nie rozprószyła — a jakże nie, literalnie nie z tego nie przedostaje się do wiadomości powszechnej.*”

„*Teraz oto takie milczenie zalega wśród nas po śmierci Wojtkiewicza... Znowu ohydna nasza zdawkowość chce przejść do porządku dziennego nad jedną duszą, pełną niezastąpionych wartości, znowu u jednym żywym dziele sztuki polskiej, tej improwizacji hołennie kaleczącej się o tepość naszą cheemy na śmierć zamilczec.*”

Witold Wojtkiewicz, który tak niezwykle stanowisko zajął w sztuce naszej zmarł w 29 roku życia.

„*Nie mogąc sobie znaleźć odpowiedniego wyrazu w malarstwie — mówi Rzecki — będąc jeszcze uczniem warszawskiej szkoły ry-*”

sunkowej dał się poznać publiczności, jako humorystą a raczej satyrą.

„*Tutaj też oryginalnością swego talentu odrazu odskoczył od wszystkiego, co go otaczało, a nieumiejętnie nie robić na zimno, z pasją wywijać się z zadania karykaturzysty, jedynając sobie zupełnie brak uznania, który mu już towarzyszył aż do opuszczenia rodzinnego miasta.*”

„*Prawdziwym też wyzwoleniem dla Wojtkiewicza był wyjazd do Krakowa. I odtąd twórczość jego nabiera zdecydowanego wyrazu.*”

„*Po bardzo krótkim postoju w akademii krakowskiej, gdzie dominowała szkoła profesora Stanisławskiego, zabrał się do samodzielnej pracy i przedko dał się poznać jako niezwykle w swym otoczeniu indywidualność.*”

„*Zastanawiając się, dlaczego tak wielki talent i wyjątkowa inteligencja nie zaprowadziły go dalej a raczej na inną drogę, trzeba dojść do wniosku, że i w tych polskich Atenach mało myśli i rozumnej woli ofiarowywano malarstwu.*”

„*Odmienne pojęcie sztuki malarskiej u Wypianowskiego przypisywano li tylko geniuszowi, nie zastanawiając się zupełnie nad wynikami konsekwentnego wykształcenia, osiągniętego przez genialnego artystę w wędrownym po świecie.*”

„*Lecz o tych wzorach, na których się opierał mistrz, pewny ich sily, nawet uczniowie jego niedowiedzieli się, a w spuściznie swej niestety nieostawił szkoły, mogącej mieć największe znaczenie w malarstwie polskim — ale zato licznych epigonów.*”

„*Odosobniony duch Wojtkiewicza dojrzał w sztuki. W zdecydowanym kierunku „*Sztuki dla Sztuki*”. Niechcąc zupełnie uznawać malarstwa rzeźbiarstwa, ani też żadnego autorytetu, znalazł swój indywidualny, osobisty punkt wyjścia — odzwierciedlenie w jakiejśkolwiek formie wizji duszy, szukającej ulgi w wypowiedzeniu.*”

„*Obrazy jego były zawsze odbiciem dawnych wspomnień, lub odziedziczonych właściwości, przejętych swoich i nie swoich — słowem treścią życia duchowego porty zawsze na tle szczytowego romantyzmu.*”

„*Wojtkiewicz był reakcjonistą w swoim otoczeniu, tak w życiu jak i malarstwie.*”

„*Dbając o wykultne formy zewnętrzne, dowiecny, niezwykle cięty, chętny był do dyskusji i nie wielu znajdował w niej sobie równych.*”

„*Pelen paradoksalnych porównań, o umyśle wybitnie błyskotliwym, zwalczał wszelki snobizm, wszelką małostkę i jeśli ja dojrzał w otoczeniu, zabijał z pasją, ostrą satyrą i dowcipem niezrównanym, zjednywając sobie coraz większe uznanie zwłaszcza u tych, których wczoraj jeszcze odmówił prawa egzystencji.*”

„*Malując, trząsł się jedynie o artystyczny wyraz swoich myśli, których celem nie było ani dobro ani zło.*”

„*Dziela też jego miały wyraźne piętno idci, zwalczające naśladowictwo natury, jako pracy mechanicznej, bardzo niskiego gatunku.*”

„*Takim pojęciem sztuki, mówiąc nawiasem, czyniącym popłoch między towarzyszami doli i niedoli Wojtkiewicza jak i wrodzonym talentem erudytem, znajdującym pole w doskonałych paradoksach, Wojtkiewicz tworzył typ niezwykle w naszych stosunkach a przypominający najsuubtelniejszego z artystów, jakich wydała Anglia, „*uroczego*” *King of life* Oskara Wilde’a.*”

„*Jednolitość przekroju organizacji artystycznej, niezwykle równość w nateńczeniu pracy i inspiracji, tożsamość zadań i piętno skupienia trwałego czyniły go silnym i odpornym na wszelkie wpływy — dzięki czemu zajął w sztuce naszej stanowisko zupełnie odrębne.*”

„*W obrazach Wojtkiewicza, a raczej w jego malarstwie wypowiedzeniach spotykamy zawsze ulubiony typ smutnego blazna. Blazen Wojtkiewicza to poeta w umyśle ośmieszającej go szacie, który na upudrowanej aże do zatracenia rysów twarzy ma uśmiech romantyka, blaznującego do łez z szarości życia.*”

„*Blazen ten wędruje po dziełach jego w różnych przejawach: raz wzruszony do łez dzięki publiczności za ofiarowane mu wieńce, raz orze ugor chłopski drewnianym koniem, a raz — kiedy w naturze wszystko do smu się kładzie i słonec krwawo zachodzi nad polską wsią smutnie się na to patrzy.*”

„*Dziwnie podobny do swego twórcy — sie-*”

dzi pod rozłożystym drzewem w sadzie, okalającym stary dworek i tuląc do piersi pęk polnych kwiatów, patrzy jak para staruszków idzie naprzeciw swego dziwnego wnuka.

„*Ukończonym też przez Wojtkiewicza tematem były dramaty dziecięce — ich dzieci lalki.*”

„*Malował też smutnych, zawracając rozwiniętych chłopców i dziewczynki, przypominających małych bohaterów Marcjela Schwoba.*”

„*Otoczeniem twórczości Wojtkiewicza był świat wszelkiej krzywdy, pełnej chorobliwego zdeprawowania: wargatów, kalek dziwn*

slusnie oceniana przez niektórych, jako mania wielkości, legzyła się z chorostwem i dazieniem do chowania się to za powaga Władzy Najwyższej, to za autorytetem Senatu? Kogo mógł przekonać mówca chwytający się kurczowo to jednego argumentu, to drugiego, to stojący na formalnym gruncie, to dowodzący prawności swego postępowania, to obstarający przy jego celowości?"

I "Ruskija Wiedomosti" nie wiedzą—co dalej.

"Samej Dumie wypadła się zastanowić nad ewentualnym sposobem wyjścia z niernormalnej sytuacji. Tylko jej wyraźne kroki mogłyby wpłynąć na logiczne rozwiązanie przewlekłego kryzysu. Ale na to, żeby umieć wyciągać wnioski z faktów, potrzeba mieć pewne dane, których większość dumską dotychczas nie przejawiała. Ażby pojeść nową drogą trzeba Dumie przestać być tem, czem jest do tej pory. Ale czyż można liczyć na takie metamorfozy?"

Może jednak dotychczasowe doświadczenie wyjdzie na dobre "parlamentaryzmowi" rosyjskiemu. W każdym razie sytuacja dziś jest zupełnie wyraźna.

"Pomiędzy izbami prawodawczymi a rządem—pisze "Golos Moskwy"—otwarła się obryza mia przepaść w pojmowaniu podstaw nowego ustroju i od tego, czy ulegnie przedstawicielstwo narodowe wobec niespodziewanego ataku na jego słusne prawa — zależy wiele w przyszłości."

Ze swego stronnictwa "jest "Golos Moskwy" zupełnie zadowolony.

"Centrum Dumy ani kroku nie ustąpiło z zajętej od samego początku pozycji i nawet pociągnęło za sobą większość Dumy, postawiwszy uchwaloną potem formułę przejścia."

Ale tego właśnie nie daruje październikowcom "Nowoje Wremia".

"Pp. październikowcy, którzy za wszelką cenę starają się usprawiedliwić nazwę kadetów drugiej kategorii, obarczyli swoje sumienie wielkim grzechem, za który ciężko sami odpowiadają. Oni prawdę powiedziawszy, obecnie stracili zupełnie swój *raison d'être*."

(J.)

Rozpędzona uroczystość sokoła.

W niedziele miał obchodzić "Sokół" w Gelsenkirchen-Bulmke w Westfalii uroczystość poświęcenia sztandaru. Zarząd postarał się uprzednio u policji o pozwolenie na otwartą zabawę. Na tę uroczystość zaproszone zostały miejscowe Towarzystwa. Jedynie obiad miał się odbyć w zamkniętym gronie za osobistymi zaproszeniami. Gdy po powrocie z kocioła, zasiadło do wspólnego stołu coś około 40 druhów i ledwo orkiestra rozpoczęła przegrywkę, gdy naraż do zamkniętych drzwi poczęli się policjanci dobijać z tajnym policjantem Sche-kalla na czele i żądali wypuszczenia. Gdy im ze środka lokalu tego odmówiono, zagrozili, że sprowadzą pomoc. Jakoż nie trwało ani dziesięć minut, gdy policjanci uzbrojeni prócz pałaszy w rewolwery w liczbie 20 umundurowanych, 3 tajnych z oficerem Neuem i wachmistrzem na czele wyrwali drzwi i przemocą wtargnęli do sali, rozpędzając siedzących przy stole. Ledwo, że przesyłow drahowi Gaszcie pozwolono na pobieranie napisów i innych przedmiotów. Policjanci nawet z publicznego lokalu restauracyjnego poczęli wszystkich usuwając, którzy mieli bądź to macejowski na głowie, inne ozdoby, bądź też czapki towarzyskie innych towarzysz.

Jakkolwiek zebrani bardzo wzorowo wobec policjantów się zachowywali i spokojnie ustępowali, to jednak, rzecz naturalna, powstało ogólne oburzenie. Nawet Niemcy, którzy w znacznej liczbie się na ulicy zebrali, by przyglądać się niezwykle rozpędzaniu przez policję spokojnych "Sokołów", dziwili się postępowaniu policji.

Kary za uchylenie się od wojskowości.

W dumskiej komisji do reform sądowych rozważana była nowa ustawa o powinności wojsko wej. Obrady odbyły się nad częścią, dotyczącą kar za uchylenie się od wojskowości. Nowa ustawa w znacznym stopniu zwiększyła te kary. Między innymi artykuł 395 przewidujący 300 rb. kary na krewnych żyda, uchyłającego się od powinności wojskowej, został zachowany w nowej ustawie. Poseł Parczewski postawił wniosek aby artykuł ten wykluczyć, ponieważ jest on "pozostałością wieków średnich". Referent Bennigsen oświadczył, że zasadniczo nie można protestować przeciwko wyłączeniu tego artykułu, ale jeżeli komisja odrzuci artykuł, spowoduje to w Dumie nieporozumienie. Poza tem nie należy zatłaczać mimochodem kwestii żydowskiej, a więc najlepiej kwestję pozostawiać, albo skasowania art. 395, oraz kwestję o karach pozostawić w zawieszeniu. Przeciwno temu wnioskowi protestowali Petrowskij i Niselowicz, wskazując na szereg wypadków, gdy komisja i Dumę zatłaczały "mimocho-dem" o wiele ważniejsze kwestie, niż skasowanie 300 rb. kary dla żydów. Znaczną większością głosów art. 395 został wykluczony z nowej ustawy.

KRONIKA PROWINCYONALNA.

(Z pism i od korespondentów).

— Z Kamieńca Podolskiego. Zaczął funkcjonować w Kamieńcu wydział rosyjskiego banku handlowo-przemysłowego.

Co się tyczy przedstawień trupy polskiej Popiawskiego, to odegrano sztuki "Miod kaszte-lański"—Kaszewskiego 24 kwietnia, "Sasiada" T. Jaroszyńskiego 25 kwietnia i "W małym domku"—T. Rittnera 26 kwietnia—znakomicie. Lecz musimy wyznać, że w prawie próżnym teatrze. Czy to przygotowania do wyborów zabierają czas kamieńczanom, czy już niema w nas poczucia obywatelskiego do podtrzymania teatru, jako przybytku kultury polskiej?

Al. Prus.

— Zawadyńce (na Podolu). Dnia 23 kwietnia b. r. obchodzono gody weselne w Zawadyńcach na Podolu, majątku rodzinnym pp. Pułaskich, których córka Helena zaślubiła p. Mikołaja Leszczy-Grabiankę z Iwankowic. Obrzęd ślubny odbył się w kościele parafialnym w Gródku podolskim przy licz-nym udziale spokrewnionych rodzin.

Panna Helena Pułaska jest córką znanego w szerokich kołach ziemianina i historyka Kazimierza Pułaskiego, potomka w prostej linii Józefa Pułaskiego, konfederaty, i Jadwigi ze Starzów Jakubowskich. Pan młody zaś, syn s. p. Władysława i Jadwigi z So-bańskich, jest potomkiem starożytnego rodu Leszczy-ców Grabianków, których nazwisko zaszczytnie zapisanem zostało na kartach dziejów kresow-ych.

Sympatycznej parze Ojciec św. nadesłał bło-gosławieństwo, które podczas urocz. weselnej ze-brani z uczciwą powściągliwością wysłuchali.

Wśród licznych toastów i przemówień wyróż-niał się improwizowany przez Tytusa hr. Mińska piękny wiersz okolicznościowy, poruszający stare tradycje i obecne zadania ziemiaństwa na kresach.

Cz. Żurawowski

Bez maski.

Spotkałem pewną "babę" z pod Zmierzynki ogromnie zafasowaną, bo proces z braćmi i "w sudi i w palati" wygrała, lecz cóż z tego, kiedy:

— "Wony (t. j. bracia) do Senatu zało-bu podajut, a jak cia załoba nie pomoże, to... *zahranyetju* załawat sia namiereny..."

Najbardziej straszyla babule *zahranyetju*. A ja przypomniałem sobie tych doradców *au-tentycznych*, acz pokątnych, którzy przez długi czas chłopom wołyńskim skargi na sądy miej-scowe do... "troich korolów" pisywali...

Wobec takich faktów trudno jest się dzi-wić gazecie "Nowoje Wremia", utyskującej, że w czasie debaty nad zachodnimi ziemstwami Dumia Państwowa nie wysłuchała deputatów "zachodniego" włościaństwa, które na barkach swych dźwiga cały ciężar polskiego ucisku.

"Polskoje zasilje"... to znaczy "polskie przesylenie"...

Trudno jest nie boleć zwłaszcza nad bez-radnym ludem wiejskim, który przez tę polską chmurę słońca dojrzeć nie może!..

Czarny Jegomość.

Testament królewski.

Jak wiadomo, rozpoczął się w Brukseli pro-ces o spuszczanie po królu Leopoldzie. Proces ten budzi niezwykle zainteresowanie, które wzmogło się jeszcze wskutek świeżo ogłoszonego w tej sprawie nieznanego dokumentu. Ogłosił go w dodatku nad-zwyczajnym socjalistyczny "Peuple". Jest to testa-ment królewski.

Po śmierci króla, jako akt urzędowy ogłoszo-szono testament z dn. 20 listopada 1907 roku; miał on być ostatnią wolą zmarłego króla. W testa-mentcie tym król Leopold pisał, że jedynym spad-kiem, jaki pozostawia po sobie, jest 15 milionów, które zapisuje córkom swym. Tymczasem "Peu-ple" twierdzi, że testament urzędowo ogłoszony stracił moc prawną wskutek tego, iż znajduje się inny, pisany znacznie później, a mianowicie dnia 18 października 1909 roku. Rząd belgijski wszakże miał być drugi testament ukryć. "Peuple" przy-tacza następującą treść owego dokumentu:

"Otrzymałem w spadku po ojcu moim i po mej matce 15 milionów. Te 15 milionów pozostawiam swym dzieciom do podziału. W ręce moje, z powodu mego stanowiska i wskutek zaufania oso-bistego wiele osób złożyło wielkie sumy, które jed-nak do mnie nie należą. Posiadam tylko te 15 milionów, wyżej wymienione."

Czy przytoczony przez pismo "Peuple" doku-ment jest autentyczny, niewiadomo.

Jest to obecnie przedmiotem dochodzenia są-dowego, po śmierci bowiem króla Leopolda znale-ziono, jak jedni twierdzą 60, jak inni—90 milionów. Według brzmienia pierwszego testamentu, król, po-za 15 milionami rodzinnego majątku, resztę prze-znaczył państwu. Drugi testament z dnia 18 pa-dniernika 1909 roku sprawy majątkowe króla w in-nym przedstawia świetle. Jak się okazuje z daty, pisany był właśnie w tym czasie, gdy król Leopold powrócił do Brukseli z ostatnich swych odwiedzin od baronowej Vaughan.

Wówczas to król zapadł na zdrowiu i musiał czuć zbliżanie się śmierci. Prawdopodobnie się więc wydaje, że mógł wówczas napisać testament. We dwa miesiące potem król Leopold rozstał się z tym światem.

Nasze ziemstwa.

Wybory kandydatów.

Terminy zgromadzeń ziemskich dla wy-boru kandydatów na radnych ziemskich:

W pow. kijow. w 9 gmin. I okręgu d. 1 maja, p. kijow. 11 gm. II okr. 24 kwietnia; p. berdycz. 16 gm.—1 maja; w p. wasylk. gmina fastowska — 28 kwietnia, p. zwinogr. 8 gm. I okr. 29 kwietnia, p. zwinogr. 9 gm. II okr. 30 kwietnia, p. kaniow. 9 gm. I okr. 1 maja, p. kaniow. gmina tahańska I okr. 27 kwietnia, p. kan. 9 gmin II okr. 1 maja, p. lipow. 16 gmin—1 maja, p. radom. w 5 gm. I okręgu—28 kwietnia, p. rad. w gm. brusiłowskiej I okręgu—26 kwietnia, p. rad. w gm. malin-skiej I okr. 29 kwietnia, p. rad. w 10 gm. II okr. 2 maja, p. skwir. w 6 gm. I okr. 1 maja, p. skw. w gminie parchomowskiej I okr. 30 kwietnia, p. skw. w 9 gminach II okr. 1 ma-ja, p. taraszc. w 5 gminach I okr. 1 maja, p. taraszc. w gm. krasiłowskiej I okr. 30 kwiet-nia, p. taraszc. w 6 gminach II okr. 27 kwietnia, p. humańskim w 18 gminach — 27, 28, 29 i 30 kwietnia, p. czerkas. w 11 gminach I okr. 1 maja, p. czerkas. w gminie prusiań-skiej I okr. 28 kwietnia, p. czerkas. w 11 gm. II okr. 25, 27 kwietnia, i 13 maja, p. czerhyń. w 9 gm. I okr. 27 i 30 kwietnia, p. czerhyń. w 6 gminach II okr. 1 maja, p. czerhyń. w gminie złotopolskiej — 26 kwietnia.

Inspekcja.

W dniu dzisiejszym gubernator kijowski szambelan, Giers w towarzystwie członka sta-łego gubernialnego zarządu do spraw miejskich Kasjanowa udaje się do powiatów: humańskie-go, czerkaskiego i czerhyńskiego w celu zbada-nia na miejscu dokonanych przez władze miejscowe prac przygotowawczych do przy-szłych wyborów ziemskich i udzielenia niezbęd-nych wskazówek.

Likwidacya dotychcz. ziemstwa.

W tych dniach odbyło się w lokalu gu-bernalnego zarządu ziemskiego pod przewo-dnictwem prezesa jego, p. Sukowkina zebranie sześ-ciu poszczególnych wydziałów gubernialnego zarządu dla omówienia sposobów likwidacyi obecnego gospodarstwa ziemskiego oraz przekazania niektórych spraw ziemstwu po-wiatowemu. Do spraw takich zaliczono i sprawę personelu urzędniczego.

Uchwalono przelać do powiatów wykazy tych urzędników, którzy zostają nadal na służ-bie ziemskiej, następnie wszystkie sprawy bieżące, dotyczące bezpośrednio powiatów. Co dotyczy spraw drogowych—doreczyć zarządom powia-towym kosztorysy urządzeń technicznych. Zarządy ziemskie powiatowe powinny sporządzić wykazy wszystkich spraw, które będą przekazane nowemu ziemstwu. Mają być u-łożone wykazy gruntów ziemskich z oznacze-niem ich przestrzeni i wartości oraz spisy do-kumentów na prawo władania nimi i planów. Następnie zarządy powiatowe sporządzą wykazy budowli i urządzeń ziemskich na podstawie posiadanych przez nie danych oraz wykaz ich wartości. Wszystkie wykazy powinny być u-zupełnione i sprawdzone przez zarząd guber-nialny.

Wyjaśnienia.

General-gubernator kijowski przesłał gu-bernatorom: kijowskiemu, wołyńskiemu i podol-skiemu następujące wyjaśnienia w sprawie re-formy ziemskiej, które podajemy w krótkim streszczeniu:

1) Kijowski, podolski i wołyński guber-nialne zarządy do spraw miejskich z chwilą wydania prawa z d. 14 marca 1911 r. prze-kształcone zostały na zarządy do spraw miej-skich i ziemskich. Do czasu utworzenia po-

wych instytucji ziemskich w posiedzeniach za-rządu bierze udział prezes gubernialnego zarzą-du do spraw gospodarki ziemskiej z prawem głosu doradczego. Członkowie stali gubernial-nych zarządów miejskich winni być przemiano-wani na członków zarządów do spraw miej-skich i ziemskich.

2) Właściciele budynków na gruncie dzier-żawionym we wszystkich wypadkach opłacają podatek ziemski.

3) Wprowadzanie w posiadanie i zatwier-dzanie w prawach spadkowych do udziału w wyborach nie jest potrzebne. Dostateczne jest aby majątek znajdował się w faktycznym po-siadanu danej osoby.

4) 10-dniowy termin na zaskarżenie do zarządu powiatowego list wyborczych obliczany jest od dnia otrzymania tych list w danej gminie.

5) Przedstawiciele osoby pozostającej pod opieką może być tylko osoba tej samej narodowości, do jakiej należy pozostający pod opieką.

6) Włościanie, którzy nabyli ziemię wspól-nie za pośrednictwem banku włościańskiego, włączani są do list wyborczych o tyle, o ile część każdego ze współników zostanie dokła-dnie wskazana.

7) Właściciele nieruchomości miejskich włączani są do list wyborczych na podstawie miejskiego szacunku ich nieruchomości.

8) Zarządy masy upadłości nie mogą być włączane do list wyborczych.

9) Nie mogą być również włączane do list cerkwie, klasztoru i instytucje rządowe, jako to: Bank Państwa, Bank Szlachecki i t. p. (łow. Czerwonego Krzyża uznano za instytu-cję prywatną).

10) Części majątku przypadające na po-szczególne spadkobiercę należy wskazywać dokładnie, nie zaś włączać do list jako „spad-kobiercy takiego to”; toż samo dotyczy majątku każdego z małoletnich, pozostających pod opieką.

11) Pasierbica nie może upoważnić swego ojczyma.

12) Powiatowy marszałek szlachty tylko zagaga zebranie wyborców włościańskich, lecz w żadnym razie nie może na niem przewo-dniczyć.

13) Czesi i Niemcy mogą brać udział tylko w zebraniach pełnomocników, nie zaś w włościańskich zgromadzeniach wyborczych.

14) Zaleca się wydawanie list wybor-czych w formie oddzielnej, zbroszuruwonej książki.

15) Wiadomości o pracach około układa-nia list wyborczych należy dostarczać gubernatorom do chwili ostatecznego ogłoszenia list wyborczych, t. j. do dnia 22 czerwca.

16) Na urzędy ziemskie, z wyjątkiem ra-dnych, mogą być wybierane tylko osoby, posia-dające prawo głosu na ziemskich zebraniach wyborczych. Do tej ostatniej kategorii nie należą osoby, posiadające niepełny cenusz wy-borczy i biorące udział w zebraniach wybor-czych w charakterze przedstawicieli i pełnomo-cników.

Kampania przedwyborcza.

Wczoraj wieczorem odbyło się w lokalu gubernialnego zarządu ziemskiego pierwsze ze-branie przedwyborcze ziemian-rosyan guberni kijowskiej, zwołane przez p. Demecenkę. Prze-wodniczył na zebraniu p. Czernow, brało udział w naradach około 25 osób, w tej liczbie 6 po-wiatowych marszałków szlachty. Oprócz tego każdy powiat był reprezentowany przez paru wyborców. Wyjątek stanowił tylko powiat czerkaski. Byli obecni: prezes ziemstwa Sukow-kin, członek zarządu ziemskiego Gajewskij, Re-wa, Chizniakow i inni. Z przedstawicieli prasy wyjątek zrobiono tylko dla współpracownika „Kijewlanina”. Innym zakomunikowano, iż ze-branie ma charakter prywatnego i odbywa się przy drzwiach zamkniętych.

Zagali obrady p. Demecenko, wskazując na cel zebrania—omówienia technicznej strony wyborów do ziemstwa. Niezbędne jest nale-życie zorganizować się i wybrać dlatego prze-dewszystkiem w każdym powiecie komitet wy-borczy oraz komitet gubernialny, które zajmą się wyjaśnieniem ilości i zabarwienia politycz-nego wyborców, sprawdzeniem list wyborczych, aby móżd zawczasu wpisać do nich osoby po-minięte oraz zażądać wykreślenia osób, zapisa-nych omyłkowo.

P. Sukowkin uzupełnił projekt p. Dem-cenzenki wnioskiem, aby od każdego komitetu powiatowego wybrano jednego delegata do gu-bernalnego, p. Rewa zaproponował przystąpić niezwłocznie do wskazania pożądaných kandy-datów na członków komitetu. Następnie pod-niesiono kwestję, czy do komitetów mogą na-leżeć powiatowi marszałkowie szlachty i kwe-stję tę zdecydowano w sensie twierdzą-cym.

Zebranie natychmiast przystąpiło do wy-brania komitetów, wyłączając tylko powiat czerkaski, w którym niema obecnie marszałka szlachty. Na czele każdego komitetu postawio-no marszałka szlachty. W powiecie czerkas-ki skompletowanie komitetu powierzono członkowi stalemu zarządu ziemskiego p. Czugaiewowi. Przy wystawianiu kandydatów starano się niepominać „wybitniejszych” zie-mian rosyjskich.

Zgodnie z wnioskiem p. Sukowkina, każ-demu z komitetów powiatowych polecono wy-brać przedstawiciela swego do komitetu guber-nialnego. Zanim komitet ten zostanie skompleto-wany, uchwalono czasowo powierzyć funkcyje jego gubernialnemu rosyjskiemu bezpartyjny-mu komitetowi wyborczemu do 4 Dumy Państw-owej, wybranemu przed kilku tygodniami.

Komitet ten składa się z pp.: ks. Kuraki-na, prof. Czernowa, Talberga, Demecenki, Su-kowkina, D. Dawydowa i Rewy. Takie cza-sowe powierzenie mandatów przyszło z tem wie-kszą łatwością, iż zebranie wypowiedziało przy-puszczenie, iż osoby te po utworzeniu się ko-mitetów powiatowych zostaną przez nie wy-brane na przedstawicieli. Komitetowi nadano urzędową nazwę—Rady do wyborów ziemskich. Biuro rady zaś ustalowano u p. Demecenki, który wyraził gotowość ponoszenia tymczasem wydatków na potrzeby Rady z tem, iż kosza-te zostaną mu zwrócone.

Następnie zebranie przeszło do omówie-nia sprawy zjazdu wyborców ziemskich w Ki-jowie.

Termin zjazdu określono na d. 23 maja, miejsce — dom marszałka gubernialnego szla-chty.

Na zebranie uchwalono zaprosić tylko wyborców, władających pełnym cenuszem, roz-syłając do nich zawiadomienia imienne wraz z odevką, której tekst został zredagowany na zebraniu. Ma się rozumieć, o zaproszeniu po-

laków nie było mowy. Oprócz zawiadomień u-chwalono o zebraniu ogłosić we wszystkich pismach miejscowych z zastrzeżeniem, iż wstęp na zebranie wolny jest dla każdego wyborcy i prawnoborcy.

Radzie gubernialnej polecono opracować program zjazdu i referaty, które będą na nim podane pod dyskusję. Pierwsze posiedzenie rady ma się odbyć dzisiaj.

Następnie podniesiono kwestję wyznacze-nia miejsca i ilości zjazdów prawnoborczych, co ma ważne znaczenie z tego względu, iż w ten sposób można utrudnić prawnoborcem lub ula-twić udział w prawnoborach. Wniosek ten jed-nak nie był omawiany, ponieważ wyznacze-nie prawnoborów należy wyłącznie do władzy administracyjnej.

Na tem zebranie zamknięto.

KRONIKA.

Kalendarzsky.

Dziś 1 (14) Opieki Św. Józefa.

Jutro 2 (15) Zygmunta Kr. M.

Wschód słońca o godz. 4 m. 16.

Zachód słońca o godz. 7 m. 37

Długość dnia godz. 15 m. 21

Kalendarzsky Historyczny.

1 (14) maja.

Roku 1699. Na mocy traktatu Karłowic-kiego Kamieniec Polsee przez Turków zwró-cony.

— Z Towarzystwa dobroczynności.

Prezes zarządu zawiadania za naszem pośred-nictwem, iż posiedzenie pań kuratorek odbędzie się dnia 3 maja r. b. to jest we wtorek o go-dzinie 11 z rana, a posiedzenie zarządu tegoż samego dnia o godzinie 8-jej wieczorem.

— Z Wydziału Letnisk Tow. Dobr. „Wy-dział Letnisk” przy K. Tow. Dobroczynności zwraca się za naszem pośrednictwem do spo-leczeństwa w ważnej sprawie wysłania na Liman-dzieńskie skrofulicznych. Rok przeszły dał tak świetne rezultaty pod względem leczniczym, że komitet opieki nad choremi dziećmi, licząc na ofiarność ogółu, i w tym roku postanowił wysłać partję najbardziej potrzebujących limano-wego leczenia. Ilość chorych uzależnioną jest od środków materyalnych; kto więc pragnie przyczynić się do ratowania rachitycznych dzie-ci od grożącego im kalectwa i niedolestwa, niech pośpieszy z ofiarą, specjalnie na ten cel przeznaczoną — kierując ją lub do redakcyi „Dzien. Kij.”, lub do biura Tow. Dobroczyn-ności (M. Żytomierska 8).

Jednocześnie wydział składa serdeczne po-dziękowanie firmom, które dobrowolną ofiarą rabatową od towarów sprzedawanych w ciągu Wielkiego tygodnia wspomogły kasę „Wydziału Letnisk”, a więc: Cmielów, Flora (Rinde), Fran-çois (Golombek), Juratat, Ildzikowska Hersylia, Caves des vins etrangers (Prokoff), Frepont (Ruszkowski), Zieliński Feliks.

Zapis dzieci na wyjazd do letnisk kończy się w dniu 7 maja, t. j. w przyszłą sobotę, zaś I-szą partję d. 4 maja wysyła wydział do Bon-darówki do pp. Bohuszów, gdzie łaskawi ofia-rodawcy dla 15 dziewczynek dają prawie cał-kowite utrzymanie.

— Z Kawiarni Udziałowej. Wczoraj w „Ogniwie” pod przewodnictwem p. M. Buko-wińskiego odbyło się walne zebranie członków Kawiarni Udziałowej. Obrady nosiły charakter burzliwy od tego stopnia, iż raz nawet musia-no przerwać zebranie. Sprawozdanie specyal-nej komisji kontrolującej, stwierdzające deficyt o wiele wyższy, niż to wykazał zarząd (prze-szło 6 tys. rb.), przyjęto. Wniosek tejże komi-sji, dotyczący zmian koniecznych w prowadze-niu interesu, przekazano zarządowi do wydania o nim swej opinii. Mandaty komisji pozosta-wiono jej nadal, upoważniając ją do wspólnego z zarządem opracowania wniosku o zmianach i poddania go pod dyskusję przyszłego zebrania udziałowców. Zebranie zakończono dyskusją nad preliminarzem interesu na r. 1911.

— Walne zebranie. Dziś w lokalu P. T. G. odbędzie się walne zebranie udziałow-ców kijowskiego Stowarzyszenia spożywczego. Obrady rozpoczną się o godz. 1-jej i będą pro-wadzone bez względu na ilość obecnych.

— Z sekcji kolarskiej P. T. G. Wy-cieczka kolarzy odbędzie się dziś w niedzielę o godzinie 8 i pół do Irpenia, punkt zborny ka-wiarnia „Udziałowa”.

— Kara administracyjna. Redaktora gaz. „Kij. Poczta” Grigorjewa za umieszczenie w numerze z d. 29 kwietnia fałszywej wiadomości, przesłanej telegraficznie przez własnego ko-respondenta, o tem, jakoby poseł do Rady Państwa, Trepow został pozbawiony tytułu dwor-skiego—skazano na 300 rb. kary z zamianą na areszt dwumiesięczny.

— Wychodztwo do Parany. Dziś ze stacyi Polonne kolei Pol.-Zach. odjeżdża do Kurytyby (Parana) pierwsza partya wychodzi-ców, oficyalistów rolnych z naszego kraju. Partya kieruje delegat kijowskiego T-wa „Wza-jemnej pomocy pracowników” p. A. Swirski.

Z Polonnego emigranci wyruszą do Kra-kowa, skąd dalszą ich podróżą do Ameryki Południowej zaopiekuje się krakowskiowa Towarzystwo emigracyjne.

— Z intendenty. Wczoraj wyjechał do Krzemieńca pomocnik naczelnika kijowskiego okręgu intendenty p. A. Jakimowicz w celu dokonania inspekcji tamtejszych magazynów i warsztatów intendenty.

— Na dzień jutrzejszy wezwano do zarzą-du intendenty wszystkich intendentów, oskar-żonych w procesie t. zw. 35-ciu o nadużycia, wykryte przez rewizye senatorów Garina i Die-dulina, dla odczytania im aktu oskarżenia.

— Przeniesienie większej części składów intendenty kijowskiej do Darnicy, gdzie, jak już donosiliśmy, będą również zbudowane al-brzynie lodownie intendenty, zbliża się ku uroczystości. Zarząd intendenty kijow-skiej nabył już na ten cel 2 miliony cegieł i z chwilą zatwierdzenia niezbędnych kredytów roz-pocznie budowę magazynów i lodowni. Na czele budowy stanie pułkownik inżynier woj-skowej Stasiniewicz. Wczoraj zarząd inten-denty zwrócił się do zarządu kolei Moskiewsko-Kijowsko-Woronoskiej w sprawie ustanowienia specjalnej opłaty za przewóz ładunków do przy-stanku Darnicy, gdyż za towary przewożone do Darnicy dotychczas opłacać należy fracht do dalej położonej stacyi Browary.

— W tych dniach pod przewodnictwem pomocnika naczelnika okręgu intendenty pułk.

A. Jakimowicza odbędzie się narada specyalnej komisji w celu rozpatrzenia oferty 2-go kijow-skiego artelu gieldowego o oddanie pod jego zarząd magazynów intendenty w Białej Cer-kwi, Poltawie, Kursku, Czernihowie i Sumach. Artel proponuje od siebie zarządzających skła-dami, którym jednak intendenta ma płacić po 75 rb. pensji miesięcznej, następnie żąda 1/2 o ogólnego obrotu towarów w magazynach, stawiając przytem za warunek, aby zarząd in-tendenty od siebie dawał straż do pilnowa-nia magazynów w dniе święteczne i w nocy.

— Zjazd kolejowy. Główny zarząd kr-lei żelaznych zwrócił się do naczelnika kolei Południowo-Zachodnich z prośbą o delegowanie przedstawiciela od kolei na 117 zjazd kolejowy, który odbędzie się w Petersburgu d. 11-go maja r. b.

— Starania Krupieńskich. Mieszkańcy północnej Besarabii (których większość pcpisa-na na podaniu nosi nazwisko Krupieńskich), zwrócili się do naczelnika kolei Południowo-Zachodnich z prośbą o wprowadzenie dodatko-wego pociągu, który ułatwiłby komunikację mię-dzy Besarabią a Odessą. Prośbę swą ptenci motywują tem, iż gubernia besarabska posiada dogodną komunikację tylko z Petersburgiem, gdy tymczasem pozostaje w daleko ściślejszych stosunkach handlowych z Odessą.

— Sprzedaż biletów. Na stacyi miejskiej kolei Południowo-Zachodnich przy ul. Fundu-klajewskiej rozpoczęto sprzedaż biletów oso-bowych na parostaki rosyjskiego Towarzystwa żeglugi handlowej.

— Biuro informacyjne. Funkcjonujące przy stacyi miejskiej kolei Południowo-Zachod-nich biuro informacyjne zajęte jest obecnie o-pracowaniem przewodnika po Kijowie na wzór Baedekera.

Jak podobne biuro było niezbędne dla Kijowa, świadczy fakt, iż obecnie po niespełna trzech miesiącach istnienia, nie może ono na-dążyć w obsługiwaniu publiczności, która co-dziennie tłumnie zgłasza się po zasięgnięcie in-formacyi. Przeważnie żądane są wiadomości co do podróży do zagranicznych miejsc kapie-lowych oraz na Daleki Wschód.

grał się dramat w rodzinie Kornilowicz. Małżonka wie K. żyła ze sobą niezgodnie; Kornilowicz groził żonie niecier, że ją porzuci i zabierze ze sobą dziecko. Wczoraj w czasie kłótni K. schwył rewolwer i chcąc zgonę przestraszyć, wystrzelił w sufit. Strzelanina wywołała w domu popłoch, w czasie którego dziecko zostało przez kogos uprowadzone. Przybyła policja skonfiskowała K. rewolwer; dokąd uprowadzono dziecko—nie wiadomo.

KRONIKA POLSKA.

— **Konfiskata broszury Dymyś.** Sąd zawiadomił posła Dymyś, że zatwierdzono konfiskatę broszury jego o Chelmszczyźnie w języku polskim. Autora pociągnięto do odpowiedzialności sądowej z art. 129 ust. kar.

W kołach polskich panuje przekonanie, iż rząd w ten sposób chce obezwładnić Dymyś pod czas wyborów do czwartej Dumy i uniemożliwić jego wybór ponownie.

— **Szkola dla pańszczyk.** Szkoła dla pańszczyk, zakład szlachecki wygrywania pszczoł i pracownia modeli uli, została założona przez Grzegorza Manasterskiego i Spółkę w Galicji w Przemyślu (ul. św. Jana 1. 27).

Bezpłatny kurs dla pszczałarzy rozpoczyna się 16 maja n. st. i trwa do końca września. Kandydaci mogą korzystać z nauki w języku polskim i ruskim w czasie dla nich odpowiednim i placą wpisowego 10 koron tytułem odszkodowania za używanie i ewentualne zniszczenie inwentarza.

— **Z T-wa Literatów i Dziennikarzy.** Doroczne zebranie T-wa zgalił wiceprezes p. J. Lorentowicz, mówiąc o stopniowym, ale powolnym rozwoju Tow. Na przewodniczącego powołano p. Konicę. Pióro trzymał p. Romocki.

Na członków honorowych powołano pp. Aleksandra Jabłonowskiego, Al. Kraushara, Tadeusza Korzoną i Juliana Wieniawskiego (Jordan). Uczęszczało na zebranie pamięć zmarłych członków honorowych: Maryi Konopnickiej, Elżb. Orzeszkowej i Zygmunta Chłama. Maryana Gawełewicza, Artura Głuszyńskiego, Władysława Okrety, poczem zebranie przeszło do wyczerpania porządku dziennego.

Odczytano protokół zebrania poprzedniego oraz sprawozdanie z działalności zarządu. Liczba członków T-wa wynosi obecnie 182. Odczytano również sprawozdanie skarbnika i komisji rewizyjnej, które zebranie zatwierdziło. We wpływach i wydatkach sprawozdanie kasowe wykazuje 6,113 rb. 44 kop. Stan bienny i czynny zamknięto sumą 8,714 rb. 20 kop. Projekt budżetu na rok 1911 w sumie rb. 10,500 w dochodach i wydatkach zatwierdzono. Pozwolono zarządzić w obrębie budżetu przenosić sumy z jednego pozycji do drugich.

Komisja naukowa T-wa, jak referował p. Rab-ski, porzuciła myśl utworzenia szkoły dziennikarskiej, gdyż na T. w. nie ma środków. Wyznaczono tedy 600 rb., które wstawiono do budżetu, aby urządzić za nie cykl wykładów: „O rozwoju politycznym mocarstw europejskich” i „O samorządzie miejskim”. Kształcie dwóch członków na kursach Berlita i uczynić członków stenografów. Po krótkiej dyskusji powyższy wniosek zarządu przyjęto.

Na wniosek zarządu uchwalono do dyspozycji zarządu przeznaczyć 3,000 rb. na zapomogi na leczenie dla członków i 1,000 rb. na rozpoczęcie wydawnictw w myśl projektu B. Prusa.

Wybory powołały do zarządu pp.: Aurelego Drogoszewskiego, Ludomira Grondyskiego, Józefa Kotarbińskiego, Stanisława Kozickiego i Stanisława Szczeniowskiego. Na zastępców pp.: Artura Oppmana (Or-Ora), Ignacego Peszkego i Stanisława Szczeniowskiego. Do komisji rewizyjnej pp.: Stanisława Kempnera, Henryka Konicę i Władysława Rabskiego.

— **Z Towarzystwa naukowego Warszawskiego.** W dniu 4 b. m. n. st. odbyło się posiedzenie w Wydziale III-go Towarzystwa naukowego Warszawskiego, na którym wygłoszono komunikaty:

1) P. I. Lewicki: „Utwory jurskie na zboczu południowym gór S-tu-Krzyżskich”.

2) P. J. Tur: „Teratomiya ekto dermiczna w rozwoju płatków”.

3) P. J. Tur (w imieniu własnym i p. W. Zarembianki-Cieleckiej): „Nowe przypadki potworów wielozakładowych w zarodkach płatków”.

4) P. Z. Weyberg: „Przyczynę do ilościowego oddzielenia tenków trójwartościowych”.

5) P. Z. Weyberg: „Kilka uwag co do jednej metody oddzielenia magnezu od alkaliów”.

6) P. J. Sosnowski: „Obserwacje nad okresem podrażnienia utajonego”.

7) P. H. Raabe (przedstawił p. J. Tur): „Ba-dania nad Amorbidiem parastitem Cienk. Cz. I”.

„Dnia 5-go b. m. odbyło się posiedzenie Wydziału II-go Towarzystwa naukowego Warszawskiego, na którym p. I. T. Baranowski wygłosił odczyt p. t. „Ze studiów nad stosunkami prawnu-agrarnymi wsi polskiej w ostatnich latach Rzeczypospolitej”.

KRONIKA EKONOMICZNA.

— **Rynki zbożowe.** W ciągu ubiegłego tygodnia na rynkach zbożowych naszego kraju panowała uspokojenie; ceny przystępnie zniżowały się. Wzrostu słychać skargi na suszę i obawy o los zasiewów. Jak się ostatecznie okazało, ożime zasiewy pszenicy w wielu miejscowościach znacznie ucierpiały wskutek mrozów marnych, którym towarzyszyły suche wiatry. Mniej niekorzystne zostały zasiewy żyta, przyczem najniebezpieczniej wypadły wczesne tka żyta jak i pszenice, gorzej średnie a jeszcze gorzej późne zasiewy. W powiatach: lipowieckim, taraszczańskim, humańskim, skwirskim, żwinińskim i berdyczowskim gub. kijowskiej zasiewy zostały znacznie uszkodzone już w jesieni, zwłaszcza pszenica, przez mroźną i inną suszę. Początkowo, z nastaniem ciepłych dni wiosennych, ożymy szybko się poprawiły, lecz już od dwóch tygodni przy braku deszczów zaczęła obawa, że prawidłowy wzrost ich zostanie wstrzymany.

Powwyższy stan rzeczy w związku z ograniczonymi zapasami zboża i zwiększonym zapotrzebowaniem wywozowym wpłynęło na powwyższe znaczenie wmo-enienie usposobienia rynku. W szczególności uspo-sobienie z przeliczeń stało, lecz mało ujętione; zapasy nie wielkie, lecz i zapotrzebowania nieznaczne; na stacjach kolei Południowo-Zachodnich pszenica folwarczna 95—97 kop., włościańska 88—90 kop.; franko Kijów—stacja folwarczna 1 rb. 5 kop. 6 kop. 6 kop. Z żytem usposobienie mocne; wobec znacznego zapotrzebowania do portów ceny podniosły się o 3—4 kop. na pudzie. Na stacjach ko-lei Pol.-Zach. żyto po 93—95 kop.; franko Kijów—stacja 68—69 kop. Usposobienie z owssem jak dawniej bardzo mocne i zwykłowe; towaru w dobrym gatunku mało; zapotrzebowanie z zagranicy wzra-sta. Obecnie owies folwarczny w dobrym gatunku na stacjach kolei Południowo-Zachodnich po 66—70 kop., na stacjach kolei Moskiewsko-Kijowsko-Wo-roniejskiej do 63 k. urządził zeszlaczynego, i do 68 k. urządził 1009 r. Franko Kijów—stacja owies folwarczny wysoki gatunek do 75 k., stary, u-urządził 1009 roku do 80 k. Z pozostałych zbóż—jęczmień po 65—70 kop., kukurydza w guberniach kijowskiej i podolskiej do 55—56 kop.; prosa do 58—60 kop.

Siemię lniane po 2 rb. 35 k. — 2 rb. 45 k.; mak niebieski 3 rb. 50 k.—3 rb. 75 k., biały 4 rb.—4 rb. 50 k. Z olejami roślinnymi opasłe, zapasy poszczególnych gatunków znaczne. Olej słoneczni-kowy 5 rb. 10 k.—5 rb. 60 k., konopny 5 rb. 60 k.—5 rb. 80 k., lniały (zapasy bardzo niewielkie i wskutek wysokiej ceny mało nabywany) po 6 rb. 75 k.—6 rb. 95 k.

Co się tyczy zbóż przyszłego urządził, to w ostatnich czasach zabrakło zostały znaczne transza-keje na przyszłą pszenicę po 92—93 k.; kupują przeważnie spekulanci i młynarze. Z eroziem przy-szych zielony lepszy do 1 rb. 30 k. Z eroziem gatu-nki—do 1 rb. 20 kop.; „Wiktoria” w dobrym gatu-nku do 1 rb. 5 k. Siemię lniane do 1 rb. 80 kop.

Proces Reinbota.

Moskwa. (T. A. P.)—Po ukończeniu czy-tania aktu oskarżenia, pod sąd nie przyniśli się do winy. Świadek ze strony oskarżenia, b. buchalter kancelarii naczelnika miasta Filare-tow, stwierdzając naruszenie przepisów kaso-

wych w dziale buchaltaryjnym i kasowym oświadcza, że taki porządek istniał i przed Reinbota i jakkolwiek pieniądze na gratyfikacje wypisywane były ze skarbu, używano je jednak na ochronę Moskwy, wobec burzliwych czasów. Reinbot złożył 115 tysięcy rb. w Moskiewskim banku kupieckim, jako pozostałość kredytów budżetowych, jakkolwiek były one złożone na imię naczelnika miasta. Na zapy-tanie prokuratora świadka oświadcza, że nie czytał książki „Odpowiedź Reinbota na oskar-żenie go o przestępstwa”. Wobec sprzeczności w zeznaniach świadka, w niektórych czę-sciach, odczytano dane śledztwa pierwastko-wego, podczas którego świadek dał bardzo nie-przychylnie dla Reinbota zeznania. Pod sądny Reinbot potwierdza dowody wysłuszczone w książce, napisanej w odpowiedzi na oskarżenia i tłumaczy naruszenie asygnat budżetowych tem, że wymagały tego burzliwe czasy po roz-wiązaniu Dumy. Świadek, jeden z członków rewizji senatora Garina, Dmitriew, potwierdza naruszenie przez Reinbota przepisów budżeto-wych i wskazuje, że Reinbot wprowadził w błąd ministerstwo, oświadczać, że na rok 1906 żadnych pozostałości budżetowych nie-ma.

W istocie pozostałości budżetowych było przeszło 115 tys. rb. przechowywanych w Moskiewskim banku kupieckim. Reinbot oświad-cza, że sam zawiadomił ministerstwo o tej sumie i wskazuje, że gdy powstały fałszywe po-głoski o nim, sam prosił o uznaczenie rewizji i następnie nie nie ukrywał przed senatorem Garinem. (Dalsze posiedzenie jutro).

Petersburg. (T. w.)—Napisana przez by-lego naczelnika miasta Moskwy, Reinbota książka p. t. „Odpowiedź Reinbota na oskarżenie go o przestępstwa”, wydana w roku zeszłym, uważana jest obecnie za nowość sensacyjną i jest sprzedawana po 15 rubli za egzem-plarz.

Akt oskarżenia.

(Dokończenie).

Były naczelnik miasta Moskwy A. Reinbot, bez porozumienia się z pulk. Korotkijem.

1) Niektórym przyjął ofiarowaną mu przez moskiewski klub niemiecki w jesieni 1906 r. ofiarę pieniężną na leczenie dla obłąkanych, lecz także wpłynął na przedstawiciela klubu d-ra Witte w taki sposób, iż klub za każdym przypomnieniem mu o tem przez Reinbota składał mu datki pieniężne, które w ogólnej sumie wyniosły 13,230 rb. 50 kop. Sumy te nie zostały wpisane do ksiąg kancelarii naczelnika miasta, który użył je na swoje potrzeby.

2) Pod pozorem grzywny za wykroczenie przeciwko postanowieniu obowiązującemu moskiew-skiej rady miejskiej, bezprawnie poborzył od prze-słownia amskiejskiego Tichomirowa 25 rb., które przelał do funduszu dobroczynnego dla wysłużo-nych policyantów i szkół dla ich dzieci.

3) Przywłaszczył sobie prawo rozpatry-wania w drodze administracyjnej spraw o obelgę oficerów, Reinbot, pod pozorem kary za obrazę słowną porucznika Susszyńskiego, zażądał od niejakiego Maslennikowa, pod groźbą wydalenia go z Moskwy, zapłaćenia w trzydniowym terminie 500 rb. na cel dobroczynny. Postępowaniem takim zmusił on Maslennikowa do złożenia powyższej sumy, która została przelana do funduszu dobroczynnego imienia hr. Szwałowa.

4) Za pomocą najróżniejszych ograniczeń, za-stosowanych względem właścicieli restauracji „Zo-łotoj Jakor” Mikołaja Rubcowa, jak np. zabronienia urzędzenia w restauracji widoków kabaretowych, odmowie przeniesienia jej do pierwszej kategorii zakładów gastronomicznych i t. p., zmusił właściciela restauracji do ofiarowania 2,000 rb. na fun-dusz dobroczynny dla wysłużonych strażników, po-tem zgodził się zadośćuczynić wszystkim żądaniom Rubcowa.

5) Dn. 14 sierpnia 1907 r. nakazał zamknąć restaurację I. Kuczerowa, w której ustawicznie miały miejsce skandaliczne zajścia. Po otrzymaniu jednak od Kuczerowa 1,000 rb. na cel dobroczynny, nie tylko cofnął swe poprzednie zarządzenie, lecz pozwolił mu nawet na przedłużenie godzin handlu w jego zakładzie do późnej nocy. Pieniądze te Reinbot zatrzymał dla siebie.

6) Po wydaniu rozporządzenia zabraniającego w Moskiewskim klubie sportowym hazardowej gry w karty, cofnął takowe, otrzymawszy od przedsta-wiciela klubu Utiłowa 4,000 rb. na Towarzystwo dobroczynności, założone przy zarządzie naczelnika miasta.

7) Otrzymując stale od klubów: Moskiewskie-go, Artystycznego, Kupieckiego oraz od Kółka Li-teracko-Artystycznego ofiary pieniężne „na dobro-czynność”, wysokości których podczas śledztwa nie została ustalona, tolerował odbywającą się tam grę hazardową, ofiarę zaś płynącą z tych klubów, ob-rócił na własny użytek.

Pulkownik Korotkij, bez porozumienia się z Reinbota:

1) Przywłaszczył sobie prawo ostateczne-go decydowania spraw, wynikających z wykroczeń przeciwko przepisom sanitarnym rady miejskiej, zażądał od przedsiębiorców asenizacyjnych Andrze-ja Stepanowa — 500 rb. i Eudoksji Zakoludnej — 100 rb., zarządzących jednocześnie pieczętowanie należących do nich tablorów.

2) Zapomocą groźby zastosowania kar admi-nistracyjnych względem właścicieli „pokoju umeblo-wanych” za wykrycie jakoby tam nieporządku, zmu-sił Wasiliewa do zapłaćenia 200 rb., innych zaś po 5 rb. od każdego numeru, utrzymywanych przez nich pokoi umeblowanych. Pieniądze te przelał w całości do funduszu dobroczynnego dla wysłużo-nych policyantów.

3) Pod pozorem kary za wykrytą w restau-racji Antoniego Iwanowa grę hazardową, zmusił go do ofiarowania 300 rb., które przelał do wyżej wymienionego funduszu dobroczynnego.

4) W taki sam sposób zmusił właściciela res-tauracji Aleksieja Gładyszewa i właściciela zakła-du fotograficznego Iwana Aleksiejewa do zapła-ce-nia: pierwszemu 100 rb., drugiemu zaś 25 rb., które przelał do tegoż funduszu dobroczynnego.

5) Pod groźbą represji administracyjnych, zmusił dyrektora towarzystwa „Ermitage-Olivier, Konstantego Polikarpowa co złożenia ofiary na cel dobroczynny w sumie 5,000 rb., które całkowicie przelał do funduszu dla wysłużonych strażników.

6) Po otrzymaniu od naczelnika miasta Moskwy pozwolen o przedłużeniu utrzymującym do-my schadzek prawa ich utrzymywania od dn. 1-go stycznia 1907 roku do wiosny tegoż roku, wydawał zainteresowanemu osobom pozwolenia powyższe do-piero po złożeniu przez nie określonych sum na cel dobroczynny. Tym sposobem od 10 właścicieli domów schadzek otrzymał on 2,400 rb., z cze-go 1,050 rb. wyczerpał do wyżej wspomnianego fun-duszu dobroczynnego, pozostała zaś suma schował do własnej kieszki.

7) Ilościwizawszy się o praktykowanej stale w klubie pod nazwą „Moskiewskie towarzystwo muzyczne” grze hazardowej, wydał rozporządzenie do policyi o przedsięwzięciu środków w celu nie-dopuszczenia nadal gry w karty w pomienionych klubach. Niebawem jednak, po otrzymaniu od towa-rzystwa muzycznego 500 rb., cofnął powyższe roz-porządzenie i nakazał pom. komisarza zniszczyć spisane przez prokuratora. Gra hazardowa w klubi-ku prowadzona była w dalszym ciągu, pulk. Ko-rotkij zaś otrzymał jeszcze od starosty klubu „Osta-fiewa w grudniu 1906 r. i w styczniu 1907 r. 1,000 rb., z których 800 przelał do funduszu dla wysłu-żonych urzędników policyi, 200 zaś zachował dla siebie.

8) Tolerował w Moskiewskim Artystycznym i Preobrazensko-Siemionowskim klubach grę ha-zardową, pobierając od przedstawicieli klubu bra-ci Mikołaja i Iwana Makaresko, pod pozorem ofiar na cele dobroczynne, datki pieniężne, ogólna suma których do marca 1907 r. wyniosła 4,800 rb. Z tych pieniędzy do funduszu dobroczynnego wniósł on tylko 2,400 rb., pozostałe zaś pieniądze schował do swojej kieszki.

Powyższe przestępstwa przewidziane są art. 377 i 378 Kodeksu karnego, wobec czego, na mocy art. 1066 p. 3, 1075, 1105 p. 1, 1107 i 207 ust. post. kar. i zgodnie z postanowieniem Senatu Rządzą-cego z dnia 27 listopada 1910 roku, Najwyższej zatwier-dzonego w części, dotyczącej dymisjonowanego

gen.-majora Anatola Reinbota d. 20 grudnia 1910 r., tenże Reinbot i dymisjonowany pulkownik gwardyi Włodzimierz Korotki zostają oddani pod sąd ka-sacyjnego departamentu karnego Senatu Rządzą-cego z udziałem przedstawicieli stanów.

Telegramy.

(Od korespondentów własnych).

Mianowanie sekretarza kurii biskupiej.

Zytomierz. — Administrator dycezyi, ks. prałat Bajewski, mianował ks. Fedukowicza se-kretarzem kurii biskupiej.

Sprawa bezdańska.

Wilno. — W dniu wczorajszym, podczas rozpraw sądowych w sprawie o napad w Bez-danach, zabierał głos prokurator poczem ze strony obrony przemawiali adwokaci warszaw-scy Patek i Makowski oraz adwokat kijowski Głębocki. Dziś zarządzone przerwy. W dniu jutrzejszym przemawiać będą adwokaci Tar-chowski z Wilna oraz Papieski z Warszawy. Wyrok oczekiwany jest jutro.

Wybory do parlamentu.

Lwów. — Profesor uniwersytetu Chłan-cza wystawił swą kandydaturę na posła do parlamentu austriackiego od miasta Lwowa przeciwko kandydaturze Hudeca.

Epilog procesu hr. Kwileckich.

Lipski. — Trybunał najwyższy w sprawie rewizji procesu hr. Kwileckich uchylił wyrok sądu wyższego w Poznaniu, oddalając skargę Meyercowej i uznając ostatecznie Józia Kwilec-kiego synem Zdzisławowej Izabeli hr. Kwilec-kiej.

Zjazd hakatystów.

Poznań. — W dniu wczorajszym rozpo-czął się czterodniowy zjazd hakatystów.

Raport Bethmanna-Hollwega.

Berlin. Bethmann-Hollweg składał w pię-tek cesarzowi Wilhelmowi obszernie sprawozda-nie z obecnego stanu polityki wewnętrznej oraz zagranicznej.

Z podróży Fallières'a.

Bruksela. — Podczas pobytu tutaj pre-zydenta Francji, Fallières'a omówiono kilka ważnych spraw politycznych oraz zawarto trak-tat handlowy franko-belgijski.

Sytuacja w Maroku.

Londyn. — „Daily Telegraph” na mocy otrzymanych z Fezu wiadomości, donosi, iż w mieście wybuchło powstanie. Równocześnie kabylovec dokonali napadu z zewnątrz. Wojska maballi majora Bremond'a zdezerterowały, od-mawiając służby pod dyscypliną francuską.

Doniesie odkrycie.

Petersburg. — Z Budapesztu donoszą, iż doktor Meniger dokonał odkrycia środka, na-der skutecznie leczącego chorobę cukrową. Do-konane w klinice doświadczalnej według opinii znanych profesorów dały wyniki pomyślne.

Wynurzenia Suchomlinowa.

Petersburg. — Korespondent „Rieczi” ko-munikuje treść rozmowy, jaką miał z przyby-wającym obecnie na Dalekim Wschodzie mini-strem wojny Suchomlinowem. Minister podzielił się z korespondentem swymi wrażeniami z podróży na Daleki Wschód. Zdaniem mi-nistra kraj ten rozwijał się niezwykle i nie mo-że być mowy o jego ustąpieniu. „Nasze wojska na Dalekim Wschodzie—mówił minister — mają tak świetną postawę, iż może nam ich pozazdrościć każde z mocarstw”. O stanie no-woorganizowanej armii chińskiej minister nie posiada bliższych informacji. Suchomlinow po-zostanie na Dalekim Wschodzie przez dwa mie-siące, objeżdże cały Amur, zwiedzi wszystkie fortyfikacje rosyjskie oraz składy intendentury.

W końcu swej rozmowy minister powiedział, iż wiele sąsiadujących z Rosją mocarstw usłu-gie w celach wrogich poznać tajemnicę rosyj-skie, wobec czego minister musi być powścią-gliwym.

W sprawie zabójstwa Juszczyńskiego.

Petersburg. — W celu zasięgnięcia infor-macji o postępach śledztwa, prowadzonego w sprawie zabójstwa chłopca Juszczyńskiego, wydelegowany został do Kijowa wicedyrektor departamentu ministerstwa sprawiedliwości La-dow.

Nowy sterowiec.

Petersburg. — Główny zarząd inżynierijny nabył zagranicą nowy sterowiec wojenny, na którym umocowano aparat telegrafu bez drutu.

O prawa dla kobiet.

Petersburg. — Delegacja słuchaczek wyż-szych kursów żeńskich zwróciła się do posłów do Dumy Państwowej z prośbą o jaknajszysze przeprowadzenie ustawy o przyznaniu kobietom prawa zajmowanie się praktyką adwokacką. Delegacja otrzymała przyrzeczenie, iż na jeln-m z najbliższych posiedzeń poruszony zosta-nie projekt prawa, wniesiony do Dumy w ro-ku 1909.

Pogłoski.

Petersburg. — Według krążących pogłosek Gućkow po powrocie z Dalekiego Wschodu mianowany zostanie ministrem przemysłu i handlu.

Petersburg. — Krząż pogłoski, jakoby na miejsce naczelnika głównego zarządu do spraw gospodarki miejscowej ma być mianowany do-tychczasowy pomocnik naczelnika tegoż zarządu Przeradski.

Z uniwersytetu moskiewskiego.

Petersburg. — Minister oświaty Kasso za-mierza mianować mocą własną profesorów u-niwersytetu moskiewskiego. Starania rady pro-fesorkiej w celu dokonywania wyborów zapo-mocą losowania nie zostały uwzględnione. Zapi-enda imienia Manułow, Minakowa oraz Menobira nie zostały zatwierdzone.

Wysyłanie bezprawnych.

Blagowieszeńsk. — Pierwszym parowcem wysyłani zostają z kraju bezprawni żydzi.

Różne.

Władykaukaz. — Były naczelnik okręgu jurgowskiego, Kotlarewski, oskarżony o różne przestępstwa służbowe, wystrzałem z rewolwe-ru odebrał sobie życie. Wskutek wszczętych

przez krewnych zmarłego starań w celu zreha-bilitowania pamięci jego zarządzone zostało do-chodzenie sądowe. W rezultacie sąd uznał o-skarżenia zmarłego Kotlarewskiego za dowie-dzione.

(Od Agencji Petersburskiej).

Petersburg. — Od frakcji nacjonalistów odłączyła się grupa licząca około 20 osób, mianująca się „niezawisłymi nacjonalistami”, w skład której weszli między innymi: ks. Ba-riatynskij, Włodzimierz Lwów, wiceprezes Woł-konskij, Krupienskij, Sazonow, hr. Stenbok-Fermor i Sinadino. Grupa wysuwa na pierw-szy plan ideę państwową — konieczność zwi-ązania centrum z kresami. Nie zamierza ona zajmować się wyłącznie kwestiami „inorodczmi”, lecz będzie zwracać uwagę na kwestię obrony i rozwoju kulturalnego.

Petersburg. — Usiłował odebrać sobie życie i ranił się ciężko współpracownik „Now. Wrem.” Hilaryon Kriewko.

Petersburg. — Nalożony został areszt na Nr 4 czasopisma „Dzielo i Żiżń”. Redaktor Mo-rowsz pociągnięty został do odpowiedzialności na mocy art. 128 (punkt 1 i 6) i art. 129 kodeksu karnego.

Petersburg. — Komisja szkolna uznała za pożądany wniosek prawodawczy o przyznaniu prawa wstępowania do wyższych zakładów na-ukowych osobom, które ukończyły: szkoły real-ne i handlowe, seminaria duchowne, korpusy kadeckie oraz inne szkoły średnie.

Petersburg. — Podkomisya do spraw pra-wa cywilnego wypowiedziała się za przyjęciem projektu prawa o rozszerzeniu osobistych i ma-jątkowych praw kobiet zamężnych.

Petersburg. — Komisya do zniesienia ser-witutów pastwiskowych i leśnych wysłuchała wyjaśnienia ministra spraw wewnętrznych w sprawie zwrotu mu projektu prawa o znie-sieniu serwitutów w guberniach zachodnich o-raz białoruskich, w porządku art. 47 go, i po-standowiła, wobec konieczności zwrotu pro-jektu prawa, uważać funkcje swe za wyczer-pane.

Moskwa. — Rektorem uniwersytetu wybr-ny został profesor historii rosyjskiej Lubawski, pomocnikiem rektora — Lejst i protektorem — Eli-stratow.

Tula. — Uczestnicy wyścigów samocho-dowych na dystansie Moskwa-Orzeł, w liczbie 75 ludzi na 20 samochodach, przybyli do Tuli w południe. Pierwszy przybył Poniżowkin na maszynie „Minerwa”. O g. 2 i pół samocho-dy wyruszyły dalej.

Libawa. — Wskutek strajku robotników nieczynna jest stacja „Libawa”, na libawo-romeńskiej linii kolejowej.

Poltawa. — We wsi Karsyach w pow. lochwickim, spłonęło 88 zagrod. Straty wyno-szą 70 tys.

Odesa. — Z morza wydobyto zwłoki nie-znanego człowieka zawinięte w papier i zwi-ązane powozem, bez głowy, rąk i nóg z gię-bokimi ranami, zadanymi nożem.

Minik. — Ogłoszone zostały listy powiato-we drobnych wyborców 1-go oraz 2-go zja-zdów wyborczych, dla dokonania wyborów o-sób upelnomocnionych do zebrania wyborcze-go. Wśród zapisanych na listach znaczna większość należy do narodowości rosyjskiej.

Władywostok. — Minister wojny Sucho-minow wyjechał do Chabarowska.

Baku. — Wykryto fabrykę fałszywych mo-net srebrnych. Znaleziono narzędzia do wyra-biania pieniędzy oraz węzeł gotowych mo-net. Fałszerze zostali aresztowani.

Petersburg. — Z powodu wiadomości, jakie ukazały się w niektórych gazetach, że pomiędzy rządem rosyjskim a japońskim toczą się obecnie rokowania w sprawie wspólnej e-nergicznej polityki w stosunku do Chin, „Pet. Ag. Tel.” upoważniona jest do oświadczenia, że pogłoski te są zupełnie bezpodstawne. Polityka rosyjska na Dalekim Wschodzie dąży do obrony „status quo” i jednym z głównych jej zadań jest zachowanie stosunków przyjaznych z Chinami.

Paryż. — Z Fezu donoszą że w czasie napadu na miasto, tłum w mieście wszczął bunt i grabił sklepy. Są zabici.

Powstańcy żądają abdykacyi Mulaj-Hafi-da i gwarantują cudzoziemcom bezpieczeń-stwo.

Paryż. — D. 28 kwietnia kolumna francu-ska skierowała się w stronę Kintury w drodze do Fezu.

Do składu jej wchodzi 8 batalionów, 4 szwadrony i 4 baterie.

Budapeszt. — Do „Corr. Bureau” donoszą, że stan zdrowia cesarza Franciszka Józefa jest doskonały. Sen dobry. Onegdaj cesarz odbył godzinną przechadzkę, a wczoraj dwugodzinną w okolicach Gedelle.

Katar dąstał zupełnie.

Sofia. — Muncypalność Uskubie zawiado-miła urzędowo ludność o przybyciu sultana dn. 22 maja, zalecając przygotować się do u-roczystego spotkania.

Szkoła Rontalera

7 klasowa z Agronomicznym w Warszawie, ul. Ka
wiedzielnia, buda 15, maja i czerwca 128 sierpnia 1911 r. Egzamin
Na wydział agronomiczny przynajmniej się uczniowie po skończe
nia 1. i 2. klasy średniej. Język angielski i łacina dla 3.
i 4. klasy. Płatność 20 zł. Leżące rozpocząć się 15
sierpnia nowego stylu. Program na żądanie.

STALOWE Złoczone balony

do tlenu, wodoru i kwasu węgl.
wego płynnego i t. p.

STALOWE elektrycznie spawane Beczki

do magazynowania i przewozu ben-
zyn, nafty, spirytusu i in. płynów.

WYROBU

Towarzystwa Akcyjnego Sosnowickich Fabryk rur i żelaza
(dawniej Hulschinsky).

Poleca
przedsta-
wiciel

Aleksander Altschiller

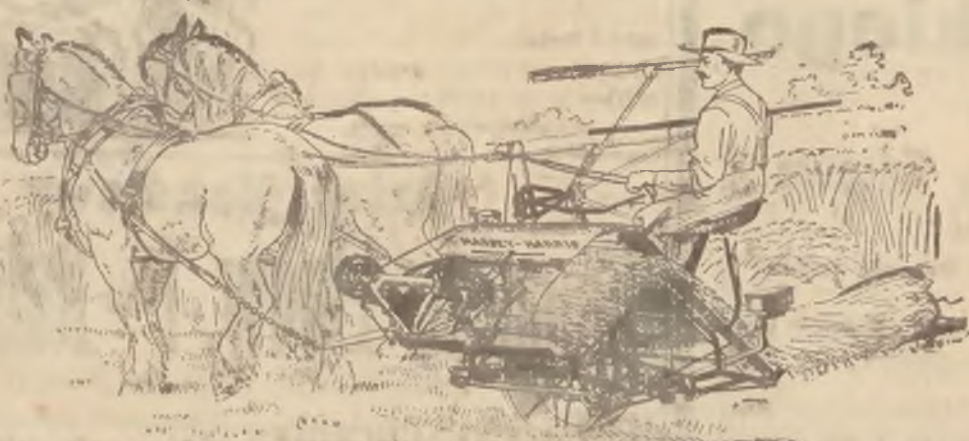
Kijów, Kresz-
czatyk 33,
Telefon N. 51.

T-wo Henry Smith i S-ka

W Kijowie ul. INSTYTUJSKA N. 4.
ul. BEZAKOWSKA N. 30.

Poleca na nadchodzący sezon:

2307

Wiązanki, żniwiarki, kosiarki, grabie i przetrząsacze do siana

Angielskiej Fabryki **Massey Harris**

oraz pierwszorzędnych
amerykańskich fabryk

Części zapasowe

do żniwiarek najroz-
maitszych fabryk.

Szpagat do wiązałek „**Robin Hood**”

W najwyższej gatunku co do trwa-
łości i drożości, elastyczność około
550 stopni na 1 funt.

Parowe Garnitury Młocarniane **Marshall, Synowie i S-ka**

znanej angielskiej fabryki
co do wydajności i czyszczenia
siana bez współzawodnictwa.

Prasy kombinowane **SZULCA**

do słomy
i trawy.

Młocarnie konieczynowe **Richard Garrett i Synowie.**

Katalogi wysyłamy na żądanie gratis.

Towarzystwo Rosyjsko-Francuskie Fabryk wyrobów gu-
mowych, kauczukowych i telegraficznej izolacji

„PROWODNIK”

Kantor i skład: Kreszczatyk 23, telef. 15-85.

Skład opon:

— Detaliczne magazyny:

W. Wasylkowska 59, tel. 14-35.

— Kreszczatyk 25 i Padół—Aleksandrowska 34.

Gumowe WĘZE

do polewania ulic.

Rok założenia w Warszawie 1884

Leopold Koch

Warszawa Miłowska rog
Senatorskiej

Jedyny Magazyn w Królestwie

WYKWINTNYCH GOTOWYCH

Ubiorów Męskich

i dla
młodzieży

SPECYALNY DZIAŁ wszelkiego rodzaju

SPORTOWYCH UBIORÓW

Obstalunki w przeciągu
24 godzin.

Filie:

WIEDEŃ-BUDAPEST.

Stowarzyszenie pracowników gorzelniczych

Warszawa, Józefowska 74, telefon 30 9.

Poleca bez ratnie wykonywać praktyczną i teoretyczną pracę gorzelniczą
gorzelni i rekrutacji oraz pomocników Zaliczenia wszelkie zaproszenia
w zakresie gorzelnictwa.

2131

W kwietniu
wyjdzie

Jak kupić konia? Nr 4

(przez St. Wotowskiego) „Biblioteczki Rolniczej” (co mie-
siąc książka ilustr.) N. 1 (styczeń) „Co zając, co pisa-
dziej” (pr. Sempolowskiego); N. 2 (luty) „Jak uprawiać la-
ki” (pr. Janowskiego); N. 3 (marzec) „Znaczenie buraka
cukr. w rolnictwie”. Prenumerata 12 książek z przes.
5 rb. rocznie. Książka pojedyncza—50 kop. Redakcja
Warszawa ul. Polna 46a. Prenumeratę przyjmują
również wszystkie urzędy pocztowe.

453

Dnia 5 maja 1911 r. odbędzie się w
ROSSOSZU licytacja koni stadu

Edwarda Mazarakiego

parę—czwórki—wierzchowce—matki, reproduktory i młodzież
Oglądać można od d. 15 kwietnia. Wszelkich informacji udziela
Zarząd. Stacja pocztowa i kolejowa—Lipowice. 1365

DO SPRZEDANIA

8-mio silny garnitur Ramsohn'a i
10-cio silna młocarnia Marshall'a

w folwarku Dubiechów dóbr Miedwiskich hr. K. Branickiego. Poczta
Medwin gub. Kijowskiej. Stacja Pol. Zachod. Kol. Żel. Olszanica.

Przybory do podróży

i t. p. Kufry, walizy, nesesery, literatury na broń i aparaty fotograficzne i t. p.

Najtaniej Henryka Nowara

w zakładzie w Kijowie na ul. Wirtel i S-owie
w Wiedniu. Kreszczatyk N. 38 w podwórzu. Przy-
muję reparacje i zamówienia. Robota elegancka i mocna. 202

Nowe pismo polskie na Rusi!

Od 17-go grudnia 1910 r. wychodzi
w PŁOSKIROWIE

„Tygodnik Podolski”

organ społeczny i literacki, oparty na współpracownictwie sił zamieszkawych.

Prenumerata zamiejscowa wynosi rb. 5 rocznie.

Adres Redakcji i Administracji: Płoskirów gub. podol., ul. Aptekarska 39.

Redaktor i Wydawca **Stefan Zembrzowski.**

Fosfatyna Faliera

przyjemny pokarm, najodpowiedniej-
szy dla dzieci od 6 miesięcy do 10
lat, zwłaszcza w czasie odżywiania od
piersi i w okresie rośnięcia. Ustala
zabłotnienie i zapewnia prawidłowy
rozwoj rozwoju kości. Sprzedaw
w składach aptecznych i aptekach.

Ostrzegamy przed naśladow-
nictwami. 1045

W przebudowywują-
cym się domu przy ul.
Prorezej Nr 18

do wynajęcia lokal w
suterenie z frontowym wej-
ściem, odpowiedni dla ka-
wiarni, mleczarni i t. p.

Lokal może być urządzony po-
dług wymagań wynajmującego.

Wiadomość codziennie
u rzadcy. 2194

Kto pragnie
posiadać
piękne owoce, piękne kwiaty,
piękne rolne produkty, ten niech
zadzwoni bez-
płatnego katalogu nasion,
zamówi nasiona
i przekonanie się, że w
najlepszym gatunku
pod dowód
„takie ziarno — taki plon”
dostarcza firma 456

L. Dalewska

Handel nasionami i ogrodnictwo
w Berdyczowie
kijowskiej gub.

W centrum Kreszczatyku

jest do odstąpienia

lokal

specjalnie urządzony na

Biuro i Skład

odpowiedni również dla fabry-
ki, drukarni, warsztatu rze-
mieślniczego i t. p. Wiado-
mość: Kreszczatyk 22. Biuro Musz-
kata od 10—12 po poł.

2197

KRZEMIENIEC

Prenumeratę do 2394

„Dziennika Kijowskiego”
przyjmuje

p. Mieczysław Święcki

Inżynier.

Mieszkanie Aptekarska Bolesława
Tkaczyńskiego.

2198

Hotel „International”

Kijów, w pobliżu Dumi, Kreszcza-
tycki zaułek 5. Telef. 628.

Ceny od 75 kop. do 3 rb. na dobie.

Miejsce czynnym — ustępstwo.

Właściciel: Tadeusz Mroczkowski.

2199

Tapety

skład tapet Petersburskiej fabryki

D. P. Pawluchina

i innych; od 8 kop. sprzedaw hurto-
wo i detalicznie.

Reprezent. głów. na Pol. Zach. Krai

T. ALEKSANDROW,

Kreszczatyk N. 9. Filla

Targ Żydów. 51-16, róg Bulw. Ku-
dravskiej 16.

Na żądanie wysyłamy próbki.

Specjalna fabryka bielizny męskiej

W. KAUFMAN i S-ka

Fundulewska 12, wprost Kolegium
Pawła Galsana. Telef. 16 50.

Na lato otrzymamy w wielkim wy-
borze:

Zagraniiczne i krajowe mater.

Zefiry płócienne,

Zefiry półjedwabne,

Zefiry azurowe,

Batysty kolorowe,

Piółna kolorowe.

Przeróbki i znaczne bielizny. Wy-
konanie obstatun. punkt. i na czas.

JAROSŁAWSKIE I KOSTROMSKIE

Piółna

G. SOKOŁOWA

Kreszczatyk 54.

Otrzymano w wielkim wyborze
rozmaite piółna, bieliznę stołową,
pończochy, skarpet, przescieradła,
got. bieliznę męską, towary ba-
wełniane i wiele n. przedmiotów.

Ceny zawsze stałe i niższe od
wszystkich w Kijowie, o czym pro-
szę się osobście przekonać. 651

Poszukuję miejsca

do młodsz. dzieci, zarządcy domem,
do tow. chorej, ziam polski, poczt.
franc., muzyki, wymag. skromne, wiek
średni, świadectwa. Odessa, ul. Kon-
dratki 3. Kalenska. 2120

Medalistka

uk szkołę handl., pos. fr. niem., posz.
lekcji na wyjazd lub tu. Oferty:
Admin. „Dzien. Kij.” A. M. 2329

Nauczycielki

na kondywie letnie,
niemiecka, konwersacja franc.,
bony pol-
muzyka, ki, niemie-
Francuzki, poleca Biuro nauczyciel-
skie S. Kijakowskiej, Wil-
no, Garbarska 4. 2335

1-3000 rb. dam za wyrobie

nowiska dla inteligentn. człowieka,
referencje pierwszorzędn. Mogę rów-
nież przystąpić do solid. i korzyst. in-
teresu. Oferty tylko poważnie przy-
Kantor ogłoszeń Grac i Syn, Wilno,
„dla solidnego”. 2336

Majątek polski

wol gub 23 wiorst od stac. kolej.
odseperowany 1090 dz., w tem 450
dz. orni, 300 dz. pod lasem, reszta
młody las, można częściowo mied-
zowosł. ladna, dług bank. 10000 rb.
Wskutek okoliczności sprzedaw. się
taniej; poczta Rohaczów wol. A. Pa-
włowskiemu. 2338

DRZEWÓ OPAŁOWE

Nowo-otwarty skład. J. Polujana w Ki-
jowie na Przystani. Ul. Poczojów. 32.
Tel. 22-82. Ceny najniższe. Drwa ber-
lińskie najlepsze. 2360

Z powodu wyjazdu z Kijowa

Do sprzedania

Firma pracowni sukien dam-
skich z całym urządzeniem. Interes
w pełnym rozwoju. Klientela usta-
lona z trzech gub: Wołyniu, Podolia
i Ukrainy. Dla osoby, znającej się
na rzeczy i chcącej pracować powo-
dzenie zapewnione. Fundulewska
N. 10—15 Maison „Lubiec”. 2369

Administrator-rolnik

zonaty, lat 42, zarządzający od lat
12 majątkiem na Wołyniu, poprzednio
8 lat w Królestwie, obznajomiony
ze wszystkimi gałęziami gospodar-
stwa rolnego, posiadający cenne
majątki i referencje, chce przejąć
zaraz odpowiedniej posiad. Łaska
we oferty nadsyłać proszę: Równe
gub. wołyn. poste-restante dla Z. B.
2376

Student

poszukuje lekcji na
wyjazd. Proreza N. 14, mieszkanie 3. 2380

Waleryan Sniechowski. Biuro Ko-
misyowe 1-go rzędu,

zawierzone przez Ministerium, kau-
cyonowane, w lokalu Banku prze-
mysłowego. Warszawa, Wierzbowa
11, przeprowadza: Kupno-sprzedaż
majątków ziemskich, domów, willi,
placów. Dzierżawy majątków. Lo-
katę kapitałów na hipotece majątków
i domów. Majątki i domy są poszu-
kiwane do kupna oraz dzierżawy
majątków. Względnie najniższe po-
średnictwo. Majątki i domy są do
sprzedaw. jak również różne sumy
do ułokowania na domy i majątki
Biuro Komisowe 1-go rzędu, Wierz-
bowa 11, lokal Banku przemysłowe-
go. Waleryan Sniechowski. 1375

DO PRANIA I ZACHOWANIA
TRWAŁOŚCI BIELIZNY
PACZKA 20 KOP.

22 6

Dla Diabetyków

Maka, herbatniki, czekolada, kakao
i t. p. w wielkim wyborze w skład-
zie aptecz. J. Hofstajna,

Kreszczatyk 44 róg Fundulejow-
skiej, telef. 23 67. Zamiejscowym za
zaliczką pocztową. 1635

Kupuję po cenach wysokich
złote i srebrne

rzeczy: talarki, flakony, porcelanę,
brzozy, obrazy, grawiury, miniatury,
noble, drogie kamienie, perły i nu-
mismaty. Interesuję się polskimi
historycznymi rzeczami.

Za płatnowe 3 ruble płacę 18 rb.

Magazyn „Antiquitas”

M. Zlotnickiego Kijów,
Instytutka Nr 1

Młody inteligentny rolnik,

królów natchnieniem poszukuje po-
sady rzadcy w majątku. Dobre swia-
dectwa, znajomość chemii i hodo-
wli bydła. Adres: poczta Wielkie-
Dederkaly, maj. Obory gub. wołyn.
Zawistowski. 2382

„Biuro pracy” R. Kat. Tow.

Zytemierska 8, telef. 1788 Rekomend-
nauczycielki, bony, oficjal. rzemieśln.
i wszelką służbę domową. Przy biurze
współmieszkanie dla szukających pra-
cy młodych katolików p. n. „Scho-
nisko sw. Jędrzeja”. 12774

Ślucie 4-go kur. wyd. inżyn.

(realista) poszukuje odpowiedniej
kondycji na wsi przez lato. Kijów,
Politechnika, Głogowski. 2390

Student politechniki

koncz. w. mech., żeby odpoczą latem,
poszuk. kondycji na wsi. Matem.,
fiz., chem., ros., jez. star. i nowe, egz.
konkursowe. Lwowska 2 m. 14. J.
Rogowski. 2433

CUKIERKI

w ozdobnych wazkach terrakotowych

TORTY

na tacach terrakotowych (od 2 rubli
bez żadnej dodatkowej dopłaty tylko
w Cukierni „MARQUESE”, Włod-
zimierska róg Prorezej. 98

Ślucie 4-go kur. wyd. inżyn.

W. Wasylkowska 59, tel. 14-35.

W. Wasylkowska 59, tel. 14-35.

W. Wasylkowska 59, tel. 14-35.

W. Wasylkowska 59, tel. 14-35.

W. Wasylkowska 59, tel. 14-35.

W. Wasylkowska 59, tel. 14-35.

W. Wasylkowska 59, tel. 14-35.

W. Wasylkowska 59, tel. 14-35.

W. Wasylkowska 59, tel. 14-35.

W. Wasylkowska 59, tel. 14-35.

W. Wasylkowska 59, tel. 14-35.

W. Wasylkowska 59, tel. 14-35.

W. Wasylkowska 59, tel. 14-35.

W. Wasylkowska 59, tel. 14-35.

W. Wasylkowska 59, tel. 14-35.

W. Wasylkowska 59, tel. 14-35.

W. Wasylkowska 59, tel. 14-35.

W. Wasylkowska 59, tel. 14-35.

W. Wasylkowska 59, tel. 14-35.

W. Wasylkowska 59, tel. 14-35.

W. Wasylkowska 59, tel. 14-35.

W. Wasylkowska 59, tel. 14-35.

W. Wasylkowska 59, tel. 14-35.

W. Wasylkowska 59, tel. 14-35.

W

Każdy lekarz, każdy laik, który był w **WILDUNGEN**

HELENENQUELLE

Zródło Heleny

Oprócz tego źródła **Heleny** poleca się bardzo, jako środek zapobiegawczy przeciw wyżej wymienionym cierpieniom, jak również i jako codzienny napój i woda stołowa tam, gdzie woda miejscowa nie nadaje się do użytku wewnętrznego.

Do nabycia we wszystkich aptekach i instytucjach wód mineralnych.

stosowane przy **ciężkich nerach, piasku moczowym, podagrze, cukrzycy, kamienia pęcherza i nerka.**

GEORG-VICTORQUELLE

(Zródło lewego Wilora)

stosowane przy **katarze pęcherza i chorobach kobiecych.**

Wysyłka w roku 1930 dosięgała ilości **174 miliona butelek.**

Prospecty wysła na żądanie bezpłatnie generalny reprezentant na Królestwo i Cesarstwo

Józef Salzman jr., Warszawa, Senatorska № 38.

BRACIA JABŁKOWSCY
WARSZAWA, BRACKA 23.

POLECAMY

Nowości wiosenne i letnie
nowe modele.

Wysyłka prób, katalogów i zleceń ponad 10. 12 **bezpłatna.**

Ciechociński

Zakład kąpielowo-zdrojowy

jest otwarty od dnia 8 (12) maja do dnia 8 (12) września, włącznie. Wody Ciechocińskie jodo-bromo-słone szeregami są pożyteczne w cierpieniach: **skroficznych, reumatycznych i artretycznych, chorobach kobiecych i nerwowych, przewlekłych zapaleniach kości, okostny i stawów, wadliwej lub zwolnionej przemianie materii, tyfłocy, chronicznych, chorobach skórnych, chorobie angielkiej i wielu innych.** Zakład posiada 11 źródeł z rozmaitym koncentracją soli: 0,6, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

W Ciechocinku można brać kąpiele: **solankowe, borowinowe, kwasowe, elektryczne, świetlne, łaźnia, tuszówki, inhalacje, oraz zabiegi hydropatyczne.** W Warszawie przy ulicy Hr. Berka № 2 otwarty sklep dla detalicznej sprzedaży gazowanej soli do picia (Ciechociński, Kissingen), oraz leczniczego szlamu, łągi i borowiny, służących do przyrządzania w domu sztucznych ciechocińskich kąpiele.

Pozostałe w ograniczonej ilości egzemplarzy

K. Podhorskiego

Po obu stronach
CIESNINY
BERINGA

Do nabycia w Administracji „Dziennika Kijowskiego”, Kreszczatyk 38.
Cena: 2 rb. dla prenumeratorów „Dziennika Kijowskiego”
1 rb. 50 kop. Przesyłka 55 kop.

Drukarnia Polska

Kreszczatyk 38.

TELEFON 1672.

WSZELKIE ROBOTY W ZAKRES DUKARSTWA WCHODZĄCE PRZYJMUJE

Zaopatrzone w najnowsze ozdobniki i ornamenty oraz specjalne maszyny.

WSZELKIE ROBOTY W ZAKRES DUKARSTWA WCHODZĄCE PRZYJMUJE

TYLKO ZARZĄD DUKARNI
BEZ POŚREDNIKÓW

Ceny umiarkowane.

Najlepsza naturalna mineralna woda
nieustępująca innym wodom

REGINA
jak Apollinaris, Bitter, Gishubler etc. Obs. przym. w. Żytni, poczt. st. Murawa - Kurylowce, 24b. pod. Za 100 but. 12 rb. 50 but. 6 rb. St. kot. „Kotulżany” Polud. Zach. kol.

nagrodz. Listem pochwalnym na wyst. kulinarną w Warszawie w 1902 r. Medalami srebrnymi na wystawach: Zdrojowej w Ciechocinku w r. 1908. Hygienicznej w Lublinie i w Płoskirowie w 1909 r. medalem srebrnym

Pensjonatisko
dla
śle mówiących, niemych i głuchoniemych

Leona i Anny Stepowskich
w Krakowie 1893
ulica Radziwiłłowska № 8.
23-letnia praktyka. Metoda własna. Dzieci mogą być umieszczone w czasie nauki na smery.

Kasy ogniotrwałe

OPANCERZONE, SEFY DEPOZYTOWE, DRZWI, SKARBCE, PRASY KOPIOWE.
FABRYKA

S. ZWIERZCHOWSKIEGO
w Kijowie 634

W. Wasylkowska № 77 d. własny Biuro i magazyn: Kreszczatyk № 14
Telefony: №№ 15-31 i 17-51.

Cenniki ilustrowane na żądanie.

Otwarty cały rok

DOM ZDROWIA

D-ra Soleckiego

we Lwowie

Łyczaków l. 107. ulica Zdrowa 2.

Telefon Nr 678.

Adres telegramów: Sanatorium Solecki Lwów.

Przyjmuje chorych na stały pobyt lub dochodzących, celem leczenia wszelkiego rodzaju chorób z wyjątkiem zakaźnych i umysłowych.

Kaplica, pokoje dla chorych, sala porodowa, sale operacyjne, Röntgen, kąpiele elektryczne, kąpiele na odleżyny i dla poparzonych. Inhalatorium, łaźnia urządzone stosownie do najnowszych wymagań nauki i publiczności.

Obszerne ogród, centralne ogrzewanie w pokojach i kurytarzach, wodociąg z ciepłą i zimną wodą, elektryczne oświetlenie, elektryczna winda (Lift). Biblioteka, dzienniki, fortepian do użytku chorych i osób towarzyszących oraz odwiedzających.

Kompletne utrzymanie wraz z opieką lekarza zakładowego począwszy od 10 koron dziennie.

Zakład można zwiedzać codziennie między godziną 4—5 bezpłatnie.

WYSTAWA

najnowszych maszyn i narzędzi rolniczych, jaką urządziliśmy w wielkiej hali, przy ul. Miodowej 4, znakomicie ułatwia rolnikom wybór potrzebnej na sezon wiosenny maszyny czy narzędzia.

Obejrzenie nic nie kosztuje, a opłaci się z pewnością.

Maszyny Osterlanda

pozwalają 2 razy większą przestrzeń zasadzić ziemniakami bez zwiększania ilości rąk roboczych. Najprostszy rachunek wykazuje

trzy ruble zysku na morgu.

Koszt maszyny zwraca się w pierwszym roku pracy. Budowa nieporównanie solidna.

Nawozy sztuczne wszelkich rodzajów, nawet wilgotne i zgrubione wysiewa oszczędnie, szybko i tanio.

ZNAKOMITY POTRZĄSACZ ŁANCUCHOWY

Nowa Westfalia

z siedzeniem, patentowanym odcinaniem dnem i dźwigią pedałową.

Kultywatory sprężynowe „Ślajak”

własnego wyrobu, odznaczone wieloma złotymi medalami, 9 i 5 zębów.

Dokładne opisy i cenniki bezpłatnie.

TOWARZYSTWO AKCYJNE

TADEUSZ KOWALSKI i A. TRYLSKI

WARSZAWA

Miodowa 4.

WILNO

Św. Jerska 32.

Otrzymaliśmy

Rok Polski

W ŻYCIU, TRADYCYI I PIESNI

Przedstawił

Zygmunt Gloger

Wydanie drugie pomnożone z 40 rycinami.

Cena rubli 5.

Dla prenumeratorów „Dziennika Kijowskiego”
cena niższa rb. 4.50 (z przesyłką).

Zwracać się należy do administracji „Dziennika Kijowskiego”.

Aflamit materiał elastyczny, jak guma do krycia dachów oraz izolacji. Wyrób krajowy.

Tekturę asfaltową, białą, ulepszoną, znanej trwałości i celiwości.

Lak asfaltowy do smarowania dachów, bezwodny.

Asfalt rosyjski i zagraniczny.

Gudron (bitum) naturalny rosyjski i zagraniczny.

Emulsja izolacyjna od wilgoci.

Płyty trotuarowe

i rury betonowe. 1816

Podłogi drzewno-kamiennie „Amiant”.

Wykonanie robót asfaltowych, dekarskich i betonowych po cenach umiarkowanych.

S. J. Suski
Kijów, Pawłowska 29. Tramw. № 5 z Proreza

B-cia F. i N. Jakubowscy

Kijów, Bajkowa Góra 4

(obok cementarza, za wiaduktem).

Posiadają na składzie z górą 300 pomników, nagrobków i ogrodzeń, podług najnowszych wzorów i rysunków, nadzwyczaj dostępnych. Własna fabryka i kopalnie wyborowych, trwałych, oryginalnych i pięknych gatunków czarnego granitu, drobnego iskrzącego labradoru i wzorzystego kolorowego labradoru znajdujących się w Gorzynie gubern. kijowskiej i Bukach gubern. wołyńskiej. Specjalna budowa grobów rodzinnych z kamienia, żelazobetonowych i z cegły.

Dział Handlowy

Humaniś. - Lipow. T-wa Rolniczego
poleca ze swych składów w Humaniu:

Hofherrai Schrantza

Lokomobile, parowe garnitury młocarniane, młocarnie do koniżyny.

Braci Welger

Prasy do słomy, uznane jako najlepsze.

Deeringa

Maszyzny żniwne, szpagat „Sztandart” w najwyższym gatunku.

Międzynarodowej Kompanii „Harvester C-o”

Motory naftowe, samochody, pługi motorowe.

Vielwerta i Dediny

Uniwersalne kombinowane siewniki rzędowe;

oraz wszelkie narzędzia do uprawy roli służące.

Nasiona.

Nawozy sztuczne.

Przyjmują się zamówienia na oryginalną pszenicę Banatkę dla sezonu bieżącego.

2092

SPRZEDANO WIĘCEJ NIŻ DWA MILIONY STÓIKÓW.

MŁODOŚĆ i PIĘKNOŚĆ
nadaje
KAŻDEJ TWARZY
KOBIECIEJ
krem
CAZIMI
METAMORFOZA

USUWA RADYKALNIE PIEGI, WĄGRY, ZMARSZCZKI, OGORZALOŚĆ I INNE DEFEKTY CERY.

1416

34 w Pasażu Bazar rzeczy okazujących i mebli. Sprzedaż

nowonabytych w bogatych domach, majątkach i innych, oraz w olbrzymim wyborze naj- w najrozmaitszych stylach umi- **taniej niż**
rozmaitszych, bławanie do wszystkich pokoi **wszędzie o 25%**
Przed kupieniem gdzieindziej **upraszamy**
obejrzyć u nas. Kupno nie obowiązkowe. **Starożytność:**
Upraszamy zanotować prawdziwy adres 34 w Pasażu **Bazar rzeczy okazuj.**
meble z brzozy korel, ezer, drzewa z inkrust. i bez, porcelana, brzozy, obrazy, grawiury, wyroby z kości słoniowej i wiele innych niezbędnych rzeczy, nabytych w wielkiej ilości „Bazar rzeczy okazuj.”
34 w Pasażu. Telefon № 19-13. 2015

Garnitury parowe

Hofher'a i Schrantz'a

Wiedeń Budapeszt

Kowe patentowane młocarnie do koniżyny

sa do nabycia na składzie.

Biuro

Agrono-

miczne

Prasy do słomy

L. Zdrojewski i K. Grabowski

Kijów, Proreza 9.

Dziś

Najtańsze źródło

zaprzęgów, siodel i przyborów podróżnych
tylko u

Józefa Kuczmierowskiego

UWAGA! Marszałkowska 108 (róg Chmielnej), Warszawa.
Wielki wybór. 1958 Ceny niskie.

Złoty medal.

Polska
Farb olejnych i pokostu.

Fabryka
Egzystuje od 1892 r.

ANTONIEGO PALCZEWSKIEGO.

Poleca farby olejne i pokost, znane ze swej dobroci i cen umiarkowanych. Cennik na farby olejne i przybory malarskie gratis. Adres fabryki i głównego składu: Kijów, plac Aleksandrowski, dom w. № 6. Telefon Nr 2048. 057